

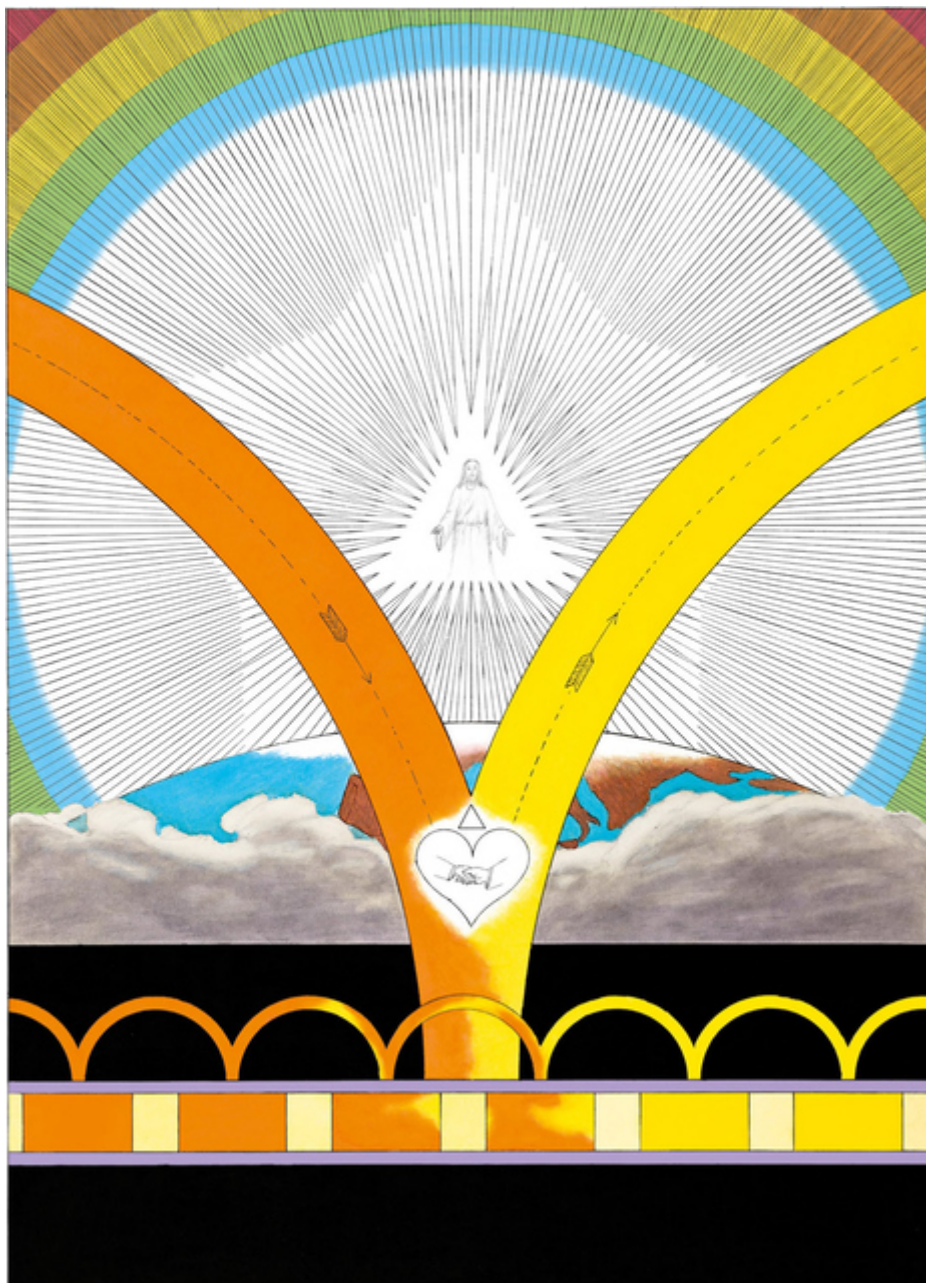
Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente

2025 - marts

Udgivet af Fonden Det Tredie Testamente

I Jesu mentale fodspor

SÆRNUMMER

Ny artikel om Martinus og hans mission

Aage Hvolby lærte jeg første gang at kende, da han i slutningen af 1990'erne afholdt et meget spændende og grundigt forberedt åndsvidenskabeligt foredrag om mikrokosmos og vores tankeklimaer i foredragssalen i Martinus Center i Klint. På dette tidspunkt sad jeg i en af oversætterboksene i Klint og oversatte hans foredrag fra dansk til tysk. Jeg husker, at Aage Hvolby i foredraget bl.a. talte om, hvilke negative tankeklimaer som kunne forvolde forskellige sygdomme i vores mikrokosmos.

I 20 år fra 2003 til 2023 havde jeg den store glæde, nu og da, at besøge Aage Hvolby og hans hustru Inger-Lise, først i deres skønne store villa som lå i Kongens Lyngby med udsigt ned til Furesøen. Adskillige besøg fandt senere sted i deres nye dejlige lejlighed i Lyngby, hvor der også, fra dens høje beliggenhed, var udsigt over Furesøen. Ofte besøgte jeg dem sammen med andre åndsforskere, eller blot alene. Her førte vi mange

gode samtaler om åndsvidenskaben og om Aages mangeårige personlige kendskab til Martinus, som han havde kendt siden Påsken i 1954. Det var meget tydeligt for mig, at det at kende Martinus havde gjort et helt uudsletteligt indtryk på både Inger-Lise og Aage Hvolby. Når vi gik ind i disse samtaler om Martinus og hele hans kosmiske væsen og væremåde, kunne det af og til ske, at vi alle tre blev dybt berørt over at tænke på, at vi havde fået den lykkelige skæbne enten, som de to, at have levet samtidigt med Martinus og personligt have kendt ham, eller som jeg blot at have fundet frem til Det Tredie Testamente og selv have læst det. Aage Hvolby fortalte mig tit om sine samtaler og de oplevelser han havde sammen med Martinus. Disse samtaler var altid meget interessante, oplysende og nogen gange også med overraskende detaljer. Både Inger-Lise og Aage Hvolby har jeg altid opfattet som mennesker, der virkelig forstod åndsvidenskaben, både med

hjernen og med hjertet, og samtidigt i væremåden levede derefter. Aage Hvolby arbejdede i en lang årrække tæt sammen med Martinus, og havde mange dybe og vigtige samtaler med Martinus om hans mission. Aage Hvolby skrev nogle meget vigtige artikler, hvor disposition og ide var gennemdrøftet med Martinus. Bl.a. artiklen "Epokegørende træk ved Martinus verdensbillede" (*Kosmos* 1980 nr. 10) og essayet "Talsmanden den Helligånd" (*Kosmos* 2009 nr. 10). Det er en stor glæde, at vi med Aage Hvolbys tilladelse for første gang kan bringe artiklen "I Jesu mentale fodspor" med dette særnummer af tidsskriftet *Den ny Verdenskultur*. Det er en artikel, der har været længe undervejs, for Aage Hvolby havde "allerede da Martinus levede" udarbejdet "artiklens disposition og idé sammen med Martinus".

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente

INDHOLD

Ny artikel om Martinus og hans mission	2
I Jesu mentale fodspor	4
Hvorfor vi skal holde Martinus' åndsvidenskab helt ren	20
Om samarbejde	22
Hellere krydse Atlanten på tømmerflåde end job på kontor	26
Kurser, foredrag og fest	30
Udstillinger	31

DEN NY VERDENSKULTUR

Den ny Verdenskultur 14 (marts 2025)
ISSN: 0904-0633

Forside: Martinus, Symbol 23. *Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse.*

Udgivet af:
Fonden Det Tredie Testamente
Vestre Gade 6A
DK-2605 Brøndby
jan@langekaer.dk

I redaktionen:
Jan Langekær (ansv. chefredaktør)
Jes Arbov

Design & DTP: Jes Arbov
Korrektur: Preben Bagger
Tryk: Stibo Complete

Den ny Verdenskultur er et tidsskrift om Martinus åndsvidenskab. Tidsskriftet udkommer på tryk og på nettet: www.dettredietestamente.info

Redaktionen, skribenterne og andre, der interesserer sig for Martinus analyser, finansierer udgivelsen

Bogholderi:
Reg. nr. 3572, konto nr. 3572030989
MobilePay: 227366

Fra udlandet
IBAN-nummer:
DK6030003572030989
SWIFT/BIC-kode: DABADKKK

Artikler, symboler og citater af
Martinus © Martinus Institut

I denne ikke tidligere offentliggjorte artikel fra 2018 ser Aage Hvolby tilbage på 27 år uforglemmelige år

I Jesu mentale fodspor

Af Aage Hvolby

1.1. Forord

Forsynet har ladet mig sidde sammen med Martinus i Instituttets bestyrelse i en årrække, som varede fra marts 1973 indtil hans bortgang 8. marts 1981. Og jeg er blevet tilskyndet til, medens tid er, at redegøre for nogle af de uudslættelige indtryk, samværet og samarbejdet med ham i bestyrelsen har gjort på mig.

Hovedindholdet i nærværende artikel er baseret på Martinus' udtalelser på møder og ved samtaler. Da

nogle af udtalelserne kun foreligger i form af nedskrevne noter har det ikke været praktisk muligt at gengive alle hans udtalelser helt præcise, ord for ord.

Jeg har tilladt mig at skrive artiklen uden konsekvent at gøre opmærksom på, hvor og hvornår Martinus er fremkommet med den enkelte sætning.

En gennemgribende gennemgang af alle båndoptagelser af møder med Martinus, herunder talrige bestyrel-

sesmøder fra årene 1974-81, må forventes at blive foretaget af fremtidens forskere i Sagen.

Indledningsvist ønsker jeg at gengive den første sætning i en artikel, som Martinus skrev allerede i 1930:

“Da den form for åndelig viden, som det er faldet i min lod at skulle manifestere, er udtryk for en helt igennem ny åndelig verdensimpuls, hvilket i dette tilfælde vil sige: en helt ny kærligheds- og

Bertel Thorvaldsens fremstilling af Kristus
Vor Frue Kirke, København.
[Foto: Thorvaldsens Museum, Arkivet]

KOMMER TIL MIG

MATTH. XI. 28.

visdomslære, og som således altså ikke i nogen som helst måde vil være at identificere som udgørende et plagiat af nogen anden til dato her på jorden eksisterende opfattelse eller forestilling om livets højeste problemer, men derimod fremkommer som et isoleret resultat af mit eget i renkultur udviklede åndelige eller kosmiske sansesæt, bistået af de overordentlige, mægtige kristuskrafter, som det er givet mig at være modtagelig for, kan det have sine vanskeligheder for den sandhedssøgende straks at forstå min manifestationsmåde eller blive fortrolig med denne ny kristusimpuls, og i særdeleshed fordi mit materiale først om et par måneder vil begynde at foreligge på tryk.”¹

1.2. Overordnet kommentar

Oplevelsen af Martinus' værk, viden, væsen og væremåde har præget mit sind i en grad, der lige siden “dag-1” i påsken 1954 har været altoverskygende i min tilværelse. I denne artikel vil jeg belyse enkelte af de temaer og oplevelser, som har optaget mig gennem årene.

Jeg vil berette lidt om, hvordan jeg har oplevet ham, hans visdom og væremåde ved nogle af de foredrag, møder og samtaler, jeg har oplevet med ham – og så selvfølgelig primært ved studium af hans værker, – hans skrifter, symboler og foredrag.

Det er vigtigt for mig allerede her at gøre opmærksom på, at jeg opfatter hans visdom, værk, egenskaber og væremåde som værende af ufattelig storhed. Hele den mission, hele den åndelige verdensimpuls, som det er faldet i hans lod at gennemføre, vil for fremtidens mennesker blive af gigantisk betydning.

1.3. Indledning

Martinus' væsen som verdensgenløser skinnede klart igennem i hans skrifter, symboler og foredrag. Derudover også stærkt, når han på de

forskellige typer samvær med medarbejdere og andre interesserede (bestyrelsesmøder, medarbejdermøder, fødselsdagssammenkomster, samtaler) holdt “korte” åndsvidenskabelige foredrag. De kunne have vidt forskellig længde og omhandlede altid menneskenes udvikling mod total næstekærlighed og var normalt altid indeholdende adskillige bibelcitater. Ofte krydret med allehånde historier og vittigheder. Han kunne fx give udtryk for, at man som ung mand kunne tisse over et plankeværk, og som gammel mand kunne man kun tisse i støvlerne.

Han lavede gevaldig op, når han fortalte historier, og han sprudlede også i perioder af hans seneste leveår af energi.

Han talte på møderne, også de seneste år af hans liv, tit meget længe, klart og indtrængende. Mange af hans udtalelser var efter hans eget udsagn præget af, at han ustandselig talte om personer, som var afdøde.

Generelt var han indstillet på at lytte til, hvad de øvrige bestyrelsesmedlemmer mente om alle de praktiske problemer, som bestyrelsen skulle tage stilling til. De fleste af emnerne var jo ikke umiddelbart af åndsvidenskabelig natur. De kunne vedrøre byggeri, vedligehold, maskinpark, aktuel økonomi osv. Martinus deltog troligt i drøftelsen af alle de emner, der var på dagsordenen. Her gjorde han kun brug af sin kosmiske bevidsthed, når der skulle fastlægges overordnede og principielle forhold, fx vedrørende undervisning, administration, medarbejderforhold og økonomiske forhold. Et emne kunne være på dagsordenen på flere møder, før Martinus pludselig kunne skære igennem og tilkendegive, hvordan det fremover skulle være.

Skelsættende for de nærmeste medarbejdere var det, at Martinus på et medarbejdermøde med adskillige deltagere (21.08.80) redegjorde for, at Sagen hidtil havde været igennem en “fosterperiode”, hvor han bevidst

havde måttet se igennem fingre med en del kritisable forhold. “Det har ikke været nødvendigt at tage det så nøje i Sagens fostertilstand. Men nu er denne fosterperiode slut”, sagde han. Og allerede på omtalte møde optrådte han meget bestemt over for en enkelt medarbejder, som ikke umiddelbart var indstillet på helt at følge hans anvisninger. På senere møder gav han flere eksempler på mangelfuldheder i Sagen og nogle af dens medarbejders kritisable virke i fosterperioden.

1.4. Båndoptagelser og referater af møder

Martinus har i bestyrelsen haft permanent vetoret baseret på impulser, som ikke kunne overgå til andre bestyrelsesmedlemmer. Han har således gennem alle årene haft det overordnede ansvar for Sagen og har ikke på noget tidspunkt ønsket at afgive sin vetoret.

Han virkede altid uberørt af, at mange mødetimer efter januar 1974 blev optaget på kassettebånd af rådsmedlem Henning Laug. Iblant kunne drøftelsernes indhold være så vigtige for Martinus, at han ville sikre sig, at det hele blev optaget på bånd. “Har vi det med?”, sagde han så.

Selvom adskillige møder i perioden efter januar 1974 (ca. 25 %) slet ikke blev optaget på bånd har vi i båndoptagelserne et omfattende originalt materiale til rådighed. De foreliggende afskrifter fylder for nogle møders vedkommende kun en enkelt side, undertiden kun en lille del af en enkelt side. Andre møder er resulteret i op til 37 siders afskrift. Afskrifterne fylder i alt 678 maskinskrevne A4-sider, hvortil kommer et indeks på 25 sider. Derudover foreligger der båndoptagelser fra talrige foredrag og fra specielle mærkedage, fx afholdelse af Martinus' fødselsdage på såvel Instituttet som i eksterne festsale. Mine personlige noter fra de forskellige typer møder med Martinus, bl.a. bestyrelses-

Martinus' 90-års-fødselsdag
 Siddende fra venstre forrest: Sam Zinglersen, Mischa Lim, Gerard Oude Groen, Sysse Buch, Inge Sørensen, Tore Hedlund
 Midten: Rachael Hopkins, Finnbjörn Finnbjörnsson, Bertil Ekström, Guðrún Flosadóttir, Poul Brinkhard, Mischas søster, Martinus
 Stående: Ib Schleicher, Solveig Langkilde, Henning Laug, Grethe Brinkhard, Aage Hvolby, Viola Christensen, Else Olsen, Tage Buch

møder uden båndoptagelse, fylder ca. 150 sider, hovedsagelig håndskrevne sider. Hovedparten af disse noter er ikke bevaringsværdige.

Udover afskrifterne af båndoptagelserne fra bestyrelsesmøderne foreligger den officielle bestyrelsesprotokol, hvori de vigtigste punkter fra mødernes forløb er gengivet i kortfattet form og underskrevet af de tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer.

Endvidere kan nævnes, at Martinus førte dagbog. Disse dagbøger, der p.t. ikke er tilgængelige for Rådet, rummer megen viden om hans oplevelser og tanker.

Endelig skal nævnes, at der en gang hvert kvartal, normalt på torsdage, på Institutet blev afholdt en sammenkomst mellem bestyrelsen og repræsentanter for Sagens medarbejdergrupper. Deltagerne varetog på skift jobbet som henholdsvis ordstyrer og referent. Martinus deltog altid i disse møder, og der foreligger skriftlige referater af mødernes forløb.

På et fremtidigt tidspunkt vil der blive forsket professionelt i indholdet af de nævnte kassettebånd og mødereferater. Hvad sagde hvem? Og hvordan reagerede Martinus?

Grundejerforeningen "Kosmos Ferieby" afholdt en række år den årlige generalforsamling i foredragssalen på Martinus Institut. Da der et par år på møderne forekom grov kritik af Martinus Institut og nogle af dets faste medarbejdere syntes Martinus, at mødernes atmosfære ikke harmonerede med hans syn på, hvorledes et positivt samarbejde skulle foregå. Han besluttede derfor, at generalforsamlingerne fremover skulle foregå andetsteds end på Institutet.

2. Hvor i Danmark kom Martinus fra?

Martinus var opvokset på landet i Sindal og havde kun en sparsom skolegang i en landsbyskole som basis for sin boglige viden. "Det er vigtigt, at man kan se, at jeg er ubelæst, og at jeg er min egen kilde", sagde han.

Gentagne gange udtalte han, at han ikke vidste, hvem og hvor han havde været i sine tidligere jordliv. Han måtte ikke interessere sig derfor. Han har dog om nogle af sine tidligere tilværelser oplyst, at han kommer fra en planet med to sole. Han oplyste også gerne, at han i tidligere tilværelser havde gennemlevet talrige forskellige livsformer, også primitive tilværelser som skurk og forbryder.

Martinus var mentalt ligesom Jesus et overjordisk væsen, og hørte altså ikke til på jordkloden. At han var hjemmehørende i en anden verden end den jordiske fremgår af talrige forhold. Han har dog oplyst, at han bevidsthedsmæssigt har en tilknytning til jordklodens væsen. Han havde tidligere nogle gange levet med kosmisk bevidsthed på jordkloden. I de tidligere inkarnationer på jordkloden talte han ikke dansk. Det er naturligt her at tænke på Martinus' medvirken ved opførelsen af sfinksen og Cheops-pyramiderne i Ægypten.² Man kommer også til at tænke

på sfinksen i Instituttets forhal og vægtæppet med sfinksen og Cheops-pyramiderne i Martinus' lejlighed.

Han er udviklingsmæssigt færdig med det fysiske plan. For at han kunne få en fysisk organisme til brug for sin verdensgenløser-mission måtte Forsynet gennemføre en række små mirakler. Martinus' forældre havde "tomme" hjerner. Fra dem var der intet mentalt at arve.

Hans viden kom som andre verdensgenløseres viden direkte fra "den guddommelige verden",³ hvor intuitionen, der er den mest gennemtrængende grundenergi, er den dominerende grundenergi (jf. Martinus-symboler). Om hans mission som verdensgenløser og hans adgang til "den guddommelige verdens" facitplan kan vi læse talrige steder i hans værker.⁴ I den overjordisk smukke "Guddommens tale til gudesønnen"⁵ kan især henvises til stk. 2092-93.

Overordnet kan vi udtale, at Martinus er hjemmehørende i Guds primære bevidsthed, hvor alle væsenerne kan betegnes som kristusvæsener. De er almægtige, alvidende og alkærlige. De er Guds organer for almagt, alvidenhed og alkærlighed. Alle fuldt kosmisk bevidste har disse egenskaber som automatfunktion.

Af særlig interesse er, at vi i et afsnit om visdomsriget kan læse:

Martinus ønskede ingen form for tilbedelse, og han ønskede absolut ikke at blive kendt og omtalt i offentligheden så længe han levede

"Kristus var ikke blot et kærligheds-væsen fra kærlighedsriget, han var fra et endnu højere rige, nemlig visdomsriget".⁶ Når vi tænker på det nære forhold mellem Jesus og Martinus er det nærliggende at antage, at også Martinus kom fra visdomsriget.

Martinus ønskede ingen form for tilbedelse, og han ønskede absolut ikke at blive kendt og omtalt i offentligheden så længe han levede. Det ville kun kunne sinke ham i hans arbejde. Han iklæder det åndelige et sprog. Hele hans åndsvidenskabelige arbejde har han kunnet gennemføre med legende lethed.

3. Det er nu, jeg er her!

Om bestyrelsesmedlemmerne har Martinus udtalt, at de skal have Sagen som hovedinteresse, ikke andre forhold såsom andre religiøse samfund eller politik.

Også lærerne i Sagen skal koncentrere sig om de åndelige analyser og ikke anvende en betydelig del af deres fritidsliv på andet end analyserne.

En dag, jeg var på tomandshånd med Martinus, udtalte han om et andet bestyrelsesmedlem, at han var forbavset over, at vedkommende brugte megen fritid på andre aktiviteter end Sagen. "For det er jo nu, jeg er her!", sagde han. Det var en udtalelse, der på mig virkede som et overvældende og uforglemmeligt udtryk for Martinus' storhed og overjordiske oprindelse. Udtalelsen har brændt sig ind i min bevidsthed.

Det var karakteristisk for ham, at han ofte, fx i foredrag og ved samvær i mindre grupper, tilpassede nogle af sine udtalelser indirekte til tilstedeværende enkeltpersoner. Martinus har selv udtalt, at han ofte som led i sine foredrag ubemærket kom ind på problemer, som den enkelte tilhører kendte adressen for. Det er derfor sandsynligt, at ovennævnte udtalelse om et andet bestyrelsesmedlem også skulle opfattes som et budskab til mig.

Mange spørgsmål blev stillet til Martinus, medens han var hos os. Men derudover er der en mangfoldighed af spørgsmål, som hverken jeg eller andre i tide fik stillet til ham. Meget ville man have spurgt ham om, og mange yderligere spørgsmål om verdensgenløsningen vil komme til i fremtiden, men alt det væsentlige, hele grundlaget, har han givet os.

Martinus' storhed og overjordiske oprindelse oplever jeg også i forlængelse af mange andre af hans udsagn, bl.a. udsagnet om, at "Forsynet sender ikke én, for hvem missionen mislykkes!". Og da den egentlige mission var skabelsen af "Livets Bog" i syv bind kan vi konstatere, at hans 1933-plan for værket⁷ blev fuldført allerede i 1960. I de efterfølgende år udtalte han jævnlige, at han allerede ved afslutningen af "Livets Bog" var nået så langt, at han kunne tillade sig at dø på udført gerning.

Af mange af hans udsagn fremgår, at hans liv på en række områder var begrænset af hans mission. Han var fx så overbebyrdet med breve, at han måtte vælge at undlade besvarelse af de mindst vigtige af dem. Alle brevene havnede efterhånden i en sæk.

4. Som du sår skal du høste!

På en stor del af møderne udtalte Martinus igen og igen, at "som du sår skal du høste". Det er ensbetydende med, at "som du høster har du sået". Det er også ensbetydende med, at "ingen kan lide uret og ingen kan gøre uret". Dette forhold gennemsyner hele hans værk. Skæbnens lovmæssighed betonede han også med vendingen: "Ikke et støvfnug kan falde tilfældigt"⁸.

Dette forhold er genialt i verdensordenen. Herom sagde Martinus direkte bl.a., at her i virvaret af mord, drab osv. er det jo genialt. Derfor er det tåbeligt at hævne og straffe. Og derfor: "rør ikke din næste!". Pillen i

den nye kultur er derfor, at man skal tilgive – igen og igen.

Behagelig skæbne gives af såkaldte “venner”. Ubehagelig skæbne gives af såkaldte “fjender”.

På mange møder talte Martinus som nævnt igen og igen om vor skæbne, fx på et medarbejdermøde lige før julen 1980, hvor han bl.a. udtalte, at i den nye kultur skal man finde sig i alting. Man skal ikke sætte sig op mod det onde. Man skal vende den højre kind til, når man bliver slået på den venstre. Man skal elske sine fjender. På dette møde sagde han også, at “da ingen kan lide eller gøre uret er det tåbeligt, hvis vi hævner og straffer”. I så fald sender vi karmabølger af sted, som rammer karmaudløsere, der giver os vor karma og samtidig sender karmabølger af sted for dem selv. Derfor atter en gang: “Rør ikke din næste ved hævn eller straf”. Samfundets love vil i fremtiden blive lavet om, så der bliver kulturcentre for forskellige typer forbrydere, selvfølgelig under passende kontrol.

Bibeludsagnet “Velsign dem, der hader og forfølger eder” (Matt 5,44) er forklaret af Martinus gentagne gange. Også andre bibeludsagn om skæbneforhold såsom: “Man skal tilgive ikke blot 7 gange men 7x70 gange dagligt”, “Elsker eders fjender”, og vigtigheden af at “gøre godt” har han forklaret igen og igen. Så forstår man, hvorfor den første af Martinus’ såkaldte “leveregler”⁹ lyder: “Udslet begrebet fjender af din bevidsthed!” Og i Martinus’ egen bevidsthed var begrebet “fjender” for længst udslettet totalt.

Vi må også lære at indstille vor bevidsthed på, at skæbneloven gælder for alle levende væsener, herunder alle mikrovæsener, alle makrovæsener, alle dyr, alle mennesker og selvfølgelig også os selv. Martinus har eksempelvis udtalt, at når man ikke forstår, hvorfor Gud tillader drab af dyr, skyldes det, at man kun ser et lokalfelt. Man har ikke over-

blik over dyrets situation i dets tilværelser før drabet, og ej heller dyrets situation i tilværelserne efter drabet.

Af betydning for forståelsen af skæbnedannelsen kan også nævnes, at ret udviklede personer kan se 2-3 liv frem under diskarnations-perioderne. De næste liv ligger da skæbnemæssigt ret fast. Man bygger dem op forud som en slags planlægning på det åndelige plan.

5. Martinus’ udsagn om sit værk og sin mission

Martinus er indviet forud på andre planer end det fysiske – med henblik på sin mission. Den er meget grundigt forberedt. Han har været fuldt bevidst om, at hans planlagte mission som verdensgenløser var at skrive “Livets Bog” i 7 bind.¹⁰ Alt det øvrige var at betragte som ekstra gaver til menneskeheden. I juni 1980 sagde han således direkte, at hans arbejde, dvs. “Livets Bog”, er forbi for længe siden, og at fortsættelsen er overkomplet og må betragtes som en ekstra gave.

Om skabelsen af “Livets Bog” har han skrevet: “den absolut eneste virkelige årsag til, at nærværende værk, ‘Livets Bog’ med livets kosmiske analyser, er skabt og under Forsynets beskyttelse har kunnet gennemføres, er dette, at skabe den fulde forståelse af vor næstes særlige livsindstilling og hans heraf følgende væremåde.”¹¹

“Livets Bog” er Martinus’ gamle “erindringer” og kommer fra “Videnshavet”. Han har kun kunnet give os en flig af den enorme viden, han havde adgang til. Hans værk betegnede han som “en enkelt håndfuld korn fra et vognlæs”.

Han har kun haft en begrænset del af sin natur fremme. Hvis mere var fremme, fx udførelse af mirakler, ville han ikke have kunnet få fred til analyserne. Og da de er skrevet for hele fremtidens menneskehed har han måttet koncentrere sine kræfter om denne opgave. Han har megen

Af betydning for forståelsen af skæbnedannelsen kan også nævnes, at ret udviklede personer kan se 2-3 liv frem under diskarnations-perioderne. De næste liv ligger da skæbnemæssigt ret fast. Man bygger dem op forud som en slags planlægning på det åndelige plan.

skjult magt, men han har altså måttet begrænse og tilpasse sig. Han har måttet være materiel.

Martinus’ bøger, artikler, foredrag og “redegørelser for større grupper” er kosmiske sandheder. Hvad han siger i små, uformelle grupper er ikke altid kosmiske analyser. Han har ikke haft nogen jævnbyrdige at tale med. Hvis alt skulle være kosmiske analyser måtte han leve isoleret i et tempel.

Han har set et ufejlbarligt billede af sandheden. Der kan måske være forekommet enkelte småfejl ved overførslen, men det kan kun være ubetydelige småfejl. Han har gentaget tingene fra så mange forskellige synsvinkler, at tingene ikke skulle kunne misforstås. “Jeg har gjort mit bedste” sagde han. “Analyserne af verdensbilledet skal være originale og derfor har jeg ikke modtaget nogen form for hjælp”. Det har altså været magtpåliggende for ham, at hele hans skriftlige værk var skrevet

af ham selv, og at alle symbolerne var tegnet af ham.

Sagen er ikke Martinus' sag. Den er menneskenes sag. Den er ingen forretning. Den er som solen på himlen, og man kan selv vælge, om man vil være i sol eller skygge.

Et hovedbudskab fra Martinus var at forklare os, at "alt er såre godt". Hans værk har derfor også skullet redegøre for mørkets betydning for erfaringsdannelse og dermed for menneskenes udvikling mod fuldkommenhed.

Hans skaberværk er den største begivenhed, den største epoke, i menneskehedens og jordens historie.¹² "Vort arbejde er det største i verden", sagde han.

5.a. Udsagn om analyserne

Martinus har klart udtalt, at analyserne ikke er noget opfundet. De er ikke fantasi. De er ikke skabt af ham. De er evige, kosmiske realiteter, evige sandheder, som han har ønsket at viderebringe til menneskeheden. "Og jeg har passet mit daglige arbejde som andre", sagde han. "Tingene er kommet intuitivt. De er ikke fra denne verden. De er oplevet i tidligere tilværelser, hvor jeg har studeret tingene, og derfor er meget af det færdigt, når det kommer intuitivt. Og meget må jeg lave om til en bedre forståelse". Han afslutter ikke analyserne før de er stadfæstet af højere magter. Alt kommer dog direkte gennem ham.

Om tilladte rettelser i værkerne har han udtalt: "Men naturligvis, når det er grove stavefejl. Det er sket, når jeg har skrevet rent."

Martinus behøver ikke studere mennesker for at kunne beskrive dem. Arbejde ved skrivebordet er nok.

"Da Kristus kom var alle mennesker instinktbaserede. Det kan jeg ikke komme ind på her, men sådan er det altså".¹³

Martinus har en udtømmelig viden. Han har ikke mødt nogen græn-

se. Om sin viden, sin næstekærlighed og sit værk har han bl.a. udtalt:¹⁴

- Mit rige er ikke af denne verden.
- Jeg er ét med Gud.
- Jeg beder hele tiden om at sige det rette.
- Mit værk er et defensorat for alle levende væsener.
- Vi skal lære at være forstående over for, at vor næste ikke kan være anderledes end vedkommende er.
- Jeg angriber intetsteds nogen eller noget.
- Der er ingen bebrejdelser i mit værk.
- Jeg har aldrig kritiseret nogen eller noget.
- "Livets Bog" udgør et universalt defensorat for alt, hvad der overhovedet kan forekomme i livet og tilværelsen, og følgelig også for sine egne modstandere.¹⁵
- Forklaringen af hans efterladte symboler om sygdomme kan vente til folk selv får kosmisk bevidsthed.

5.b. Udsagn om missionen

Martinus har som nævnt tilkendegivet, at hele gennemførelsen af hans livsværk har været under Forsynets beskyttelse.¹⁶ Han har fra første færd været klar over, hvad "Livets Bog" ved fuldendelsen skulle omfatte.¹⁷ Skabelsen af "Livets Bog" kunne derfor ikke mislykkes.

"Livets Bog's" 4. kapitel beretter om slutkulturen på det fysiske plan. Alt er da i balance, og der er ingen rige eller fattige. Lige nu er situationen, at jordmenneskeheden er som en zoo uden skillevægge. Alle dyr er sammen.

Jeg vælger her at gentage, at Martinus' gerning er den største begivenhed i menneskehedens historie. Vi er vidne til den største epoke i jordens historie. Om sin sag sagde Martinus gentagne gange, at vi er de eneste ene, uden konkurrence.

Martinus har haft en ganske bestemt mission og rådede til det formål over en bestemt afdeling af kosmisk bevidsthed.¹⁸ Han har hele tiden haft fuldt overblik over sin mission, verdensbilledet, analyserne – og hvilke principper, han skulle holde fast i.

At det var analyserne og ikke ham, missionen drejede sig om, fremgår af talrige af hans udsagn. Han ville ikke fremhæves og sagde bl.a.: "Det er ikke mig, men analyserne, det drejer sig om. Når analyserne bliver udbredt er jeg væk".

5.c. Udsagn om Sagens medarbejdere

Martinus' mission kan ikke tage hensyn til venskaber. De må i givet fald gå i stykker. Eller sagt på anden måde: "Guds vilje går forud for venskaber. Venskaber må i givet fald opgives".

Martinus var meget opmærksom på, om nogle personer primært ønskede at spille en rolle. Så ønskede han dem ikke i nøglepositioner. Han var også opmærksom på, om han skulle blokere for nogle personer, som sidenhen kunne komme til at volde bestyrelserne store problemer.

Folk vil have noget af den glans, som Sagen har. Men der må ikke være nogen falskhed i Sagens inderkreds. Martinus har derfor konstant været opmærksom på, om nogen ønskede at brillere, opnå berømmelse, blære sig.

Andre er gået i døden for en sag som denne. Martinus udtalte, at på Jesu tid var adskillige villige til at dø for Jesu sag, – en sag sammenlignelig med Martinus' sag. Tænk blot på Jesu ord: "Sælg alt og følg mig!".

6. Martinus' egenskaber og væremåde

6.a. Martinus' kosmiske bevidsthed

Om sin krop sagde Martinus de seneste år af sit liv, at maskinen er

Aage Hvolby
[Foto: Hans Skaarup]

gammel, men den kosmiske bevidsthed har ingen alderdom, ingen aldersfejl.

Han var normalt meget oplagt, klar og inspirerende. Han sagde: "Min fysiske hjerne er gammel. Men min kosmiske hjerne er helt frisk. Jeg er mæt af mange ting men ikke af at skrive. Analyserne er mit liv."

Hans kosmiske bevidsthed kommer af sig selv, når han sætter sig ved arbejdsbordet eller går på talerstolen. Han har da med sin permanente intuitionsevne adgang til visdomsoceanet, som er kosmiske bevidstheder med forskellige interesser. Han kan da se sine analyser. Han har ikke analyserne et eller andet sted fra. De er ikke fantasi og ej heller "personlige erindringer". Han er i absolut forstand helt suveræn og har ikke modtaget nogen form for hjælp fra åndelig side. Han har en opgave på det fysiske plan. Andre Kristus-væsener har opgaver på det åndelige plan.

Martinus er mentalt ét med Gud. Han har forbindelse med Gud hvert eneste øjeblik og kan ikke gøre noget

galt. Han har nærkontakt med Gud og beder ustandselig til ham. Det har han gjort lige siden han var barn. Og han behøver ingen hjælp. Han er indsat af Kristus og takker ham igen og igen.

Om sine personlige bønner siger Martinus også: "Mit eget liv foregår på den måde, at jeg mediterer hver aften inden jeg skal i seng, og jeg beder mange gange om dagen. Jeg beder om, at jeg stadigvæk må gøre det rigtige. Jeg slutter med Fader Vor, for jeg synes, at det er den mest geniale bøn".

Martinus er den eneste med kosmisk bevidsthed på jordkloden. Han har måttet camouflere sine mest ophøjede egenskaber for ikke at skille sig for meget ud fra andre. Han har ikke kunnet vekselvirke med ligemænd, så hans liv har været opofrelse – og megen ensomhed.¹⁹

Om sit virke sagde han bl.a.: "Alt det, jeg har skrevet, det er kommet indefra i mig. Ja, det vil sige, citaterne fra Kristus og det der, det har jeg fra Bibelen. Men alt hvad jeg har skrevet, det har jeg fra mig selv. Jeg

tør slet ikke skrive noget, andre har fortalt".

Martinus har eksempelvis tidligere oplyst, at da han skulle fastlægge farverne for grundenergiene, og han blev færdig dermed, oplevede han to åndelige væsener, som stod ved siden af ham og nikkende så til. Dette kunne medføre, at nogle af Sagens interesserede troede, at der fra åndelig side var væsener, der ligesom godkendende sagde OK, når Martinus' arbejde med analyserne, fx symbolerne, var korrekt. Men det var vigtigt for Martinus at gøre det helt klart for os, at han ikke modtog hjælp fra nogen som helst, ej heller fra visdomsoceanet. Han var i egentlig forstand totalt suveræn, var hundrede procent sin egen kilde. "Den kosmiske bevidsthed behøver ingen form for hjælp", sagde han.

Det var meget tydeligt for alle interesserede, at Martinus ikke fremkom med formodninger om, at de kosmiske forhold kunne være på enten den ene eller den anden måde. Han fremkom med sine analyser

uden nogen form for forskellige tolkningsmuligheder. Hans baggrund var helt konsekvent, at han kunne se dem. Noget tilsvarende har utvivlsomt også været gældende for Jesus.

6.b. Martinus' væremåde

Martinus gav ustandselig udtryk for, at han ikke er nogen ny Kristus, og at han ønsker at være mere anonym.²⁰

Martinus var hele tiden ydmyg. Han ville ikke dyrkes, ikke fremhæves, ikke frem i offentlighedens søgelys førend efter sin død. "Jeg lader mig ikke friste", sagde han. Han camouflerede bevidst sin høje bevidsthed. Vor tak for hans analyser skal ikke rettes til ham. Den skal vi rette til Forsynet.

Martinus' ydmyghed gav sig også udslag i, at han var meget opmærksom på, om potentielle medarbejdere ønskede at sole sig i Sagens lys. Det var vigtigt for ham, at der ikke forekom persondyrkelse af ham og af Sagens medarbejdere. Det er også baggrunden for, at Sagens bestyrelse skulle være selvsupplerende. Bestyrelsesmedlemmerne skulle ikke kunne vælges ved en afstemning, og de skulle kun kunne sidde et stærkt begrænset åremål før deres afgang fra bestyrelsesposten. Hans holdning til hele personområdet kom bl.a. til udtryk ved, at han udtalte, at "alle er lige for Vorherrel". Og han følte absolut ikke sig selv som "overordnet" i dette begrebs almindelige betydning.

Martinus' væremåde, som vi oplevede den på møderne med ham, kan karakteriseres på talrige måder og med talrige, udelukkende positive karakteristika. Han var altid varm, mild, blid, venlig, opmærksom, positiv, forstående, tålmodig, smilende, tolerant, rar, hjertelig, uhøjtidelig, jovial, lattermild, humoristisk, humørfyldt og gestikulerende. Han kunne skrupgrine. Altid sympatisk, positiv og forstående i sit forhold til omgivelserne. Altid udstrålende total kærlighed og ydmyg-

“

Mit eget liv foregår på den måde, at jeg mediterer hver aften inden jeg skal i seng, og jeg beder mange gange om dagen. Jeg beder om, at jeg stadigvæk må gøre det rigtige. Jeg slutter med Fader Vor, for jeg synes, at det er den mest geniale bøn

Martinus

hed. Han havde en utrolig indlevelsessevne og indfølelse og kunne snakke med hvem som helst, barn som voksen, interesseret som uinteresseret.

I "Livets Bog" kan vi om det fuldkomne menneske læse:

*"Denne fuldkomne eller færdigudviklede væremåde rummer absolut ikke på nogen som helst måde i sig det såkaldte "onde", hvilket vil sige: skinsyge, jalousi, misundelse, begærlighed, had eller hævnfølelse, vrede, hidsighed, egoisme eller selvished, hovmod, løgnagtighed, uærlighed, tungsind, depression eller lignende."*²¹

Martinus udfoldede aldrig nogle af de nævnte negative egenskaber.

Det hele kan kortes ned til, at han var helt og fuldt næstekærlig, helt og

fuldt alkærlig. Altid i mental balance. Hans opmærksomhed var altid fokuseret på, hvordan han bedst kunne elske alle mennesker, herunder selvfølgelig primært de mennesker, han til enhver tid var sammen med.

Som gæst fra en fuldkommen, åndelig verden var han helt og fuld næstekærlig og kunne ikke begå fejl. Han kunne ikke udfolde andet end hundrede procent næstekærlighed. For ham personligt er næstekærlighed en automatfunktion. Her kan henvises til "Livets Bog", hvor der bl.a. står: "Da du nu besidder højintellektualitetens viden og kunnen, kan du kun gøre 'Det Gode'". Denne egenskab har han til fælles med alle andre kosmisk bevidste væsener.²²

Martinus har selv direkte udtalt, at han som kosmisk bevidst ikke kan gøre noget galt. Han er i egentlig forstand helt suveræn og får ingen hjælp fra andre levende væsener. Derfor har han oplevet det som værende ubehageligt, når nogen kritiserede ham og hans gerning. Det er nærliggende her at citere fra artiklen "Tærskelens vogtere", hvor der om verdensgenløseren står, at da han "er absolut ufejlbarlig med hensyn til de højeste fakta, og de herudfra af ham foretagne dispositioner er de eneste absolut rigtige, vil De uvægerlig komme til kort i enhver situation, hvor De udløser kritik og mener, at han burde handle anderledes, burde gøre dette eller hint på den måde, som De mener er rigtig. ...."²³

Men Martinus kunne undertiden godt over for enkelte mennesker udtrykke sig på en måde, som på dem virkede ubehagelig og uforståelig. Det forekom, når noget var vigtigt for hans sag, når han ville statuere eksempler, og når han ville beskytte rådsmedlemmerne mod fremtidige ubehageligheder, som han kunne forudse ellers ville opstå. Det var for ham som en pligt udløst af, at han kunne se, når noget ikke var fuldkomment. Men han gjorde det altid

på en venlig og kærlig måde. Hans væremåde var altid med kærligt sindelag.

Martinus havde en meget stærk udstråling og gennemtrængende øjne. Der var en særlig varme og dybde i hans øjne. Han havde store, meget varmende hænder. Han kunne give knus, som føltes meget varme. Ofte begyndte de med hans helt udbredte arme. Han udtalte, at han gerne "ville omfavne alle, men det går jo ikke an".

Han var også meget venlig og opmærksom over for ikke-interesserede, fx håndværkere med professionelt ærinde på Institutet. Og selvfølgelig efterlevede Martinus selv fuldt ud det, vi betegner som hans syv "leveregler".²⁴

Han levede hele livet et meget nøjsomt liv. Hans daglige måltider var ret spartanske. Og gennem en række år købte han brugte ting hos en marskandiser. Han har bl.a. nævnt købet af brugt tøj, brugt kamera og brugt lysbilledfremviser.

Martinus var naturligvis "ked af", at Institutet år efter år endte op med økonomiske underskud. Han vidste dog, at en af Sagens nære venner, redaktør Sam Zinglersen, en mæcen af hjertet, altid var indstillet på at dække de årlige underskud, men det var alligevel ikke rart for Martinus at henvende sig til Sam og udtale, at nu var der igen underskud i foretagendet.

Martinus var helt sandfærdig. Så når han fortalte historier og berettede om begivenheder lagde han aldrig noget til og trak ej heller noget fra. De blev altid fortalt på samme vis.

Han fremkom ustandselig med overrumplende synsvinkler på problemerne, fortalte gerne vittigheder, og storgrinede tit, også ved drøftelse af dybt alvorlige emner såsom død og bisættelse. Og netop døden og bisættelse blev drøftet på adskillige bestyrelsesmøder. Drøftelserne resulterede bl.a. i et stormøde på Institutet og et omfattende særnummer af *Kosmos*. Martinus var altid helt

afslappet og smilende, ja undertiden munter, når disse emner var på dagsordenen.

En af de oplevelser, jeg aldrig har kunnet glemme, forekom morgenen efter Mogens Møllers død 1980, hvor bestyrelsen om formiddagen var samlet på Institutet. Da Martinus kom ned fra sin lejlighed var jeg den første, han stødte på. Han havde et stort smil på og slog armene helt ud til siderne, da han kom hen til mig, gav mig et knus og sagde: "Du skulle bare vide, hvor skønt det er at dø. Nu kan Mogens male lige så meget og længe han vil."

6.c. Martinus' alderdom

Da hans krop svigtede ham, og hospitalsindlæggelse var nødvendig for kroppens fortsatte virke, var han helt afslappet. Ved besøg ved hans sygeleje udtalte han, at han var sikker på, at han ville blive helt rask igen.

Martinus udtalte humoristisk, at han har "styler" for øjne, øren og mund. Også med ordene: "Maskinen er gammel, og jeg har krykker for syn, øren og ben".²⁵ Om sin krop sagde han gentagne gange de seneste år af sit liv, at maskinen er gammel, men den kosmiske bevidsthed har ingen alderdom. "Trods mine 88 år har jeg ikke tabt mælet".²⁶

Om sin indvielse tidligt i livet sagde han, at "så kommer jeg pludselig til at kunne analysere alting ud. Og den dag i dag er mine evner lige gode".²⁷

"Vi står alle i en lang kø foran dødens port, og jeg står langt fremme", sagde han adskillige gange de seneste år af hans liv.

Martinus oplevede som gammel en udvisket grænse mellem det fysiske og det åndelige. Skellet til den åndelige verden er mindsket som gammel, sagde han.

På mange møder sprudlede han i perioder af energi. "Når jeg taler kosmisk har jeg kraft i lange baner, men bliver træt bagefter". På et møde var han til slut svimmel, og han

var ved at falde et par gange. Og han levede altid gevaldig op, når han fortalte historier.

Han var ofte særdeles oplagt, klar og inspirerende. Han sagde bl.a.: "Min fysiske hjerne er gammel, men min kosmiske hjerne er helt frisk. Jeg er mæt af mange ting men ikke af at skrive". Han udtalte allerede i 1976, at han var mæt af alt andet end sine analyser. De er hans liv. Da hans syn gradvist blev stærkt forringet, og hans eneste virkelige interesse var at fortsætte med at skrive analyser, blev der købt en skrivemaskine med meget stor skærm til ham. Og skrivemaskine-firmaet (Per Rolf Petersen) kunne da udtale, at han var deres ældste kunde.

Martinus var ganske naturligt træt på flere møder i 1980, men han gav konsekvent udtryk for, at han ønskede at gøre sit arbejde færdigt.

6.d. Martinus' opfordringer til menneskers væremåde²⁸

Menneskene har langt igen før de er, som de skal være.

Man skal hver dag sige til sig selv: "Jeg vil være til glæde og velsignelse for alt og alle, jeg kommer i berøring med".

Man skal vænne sig af med at vrænge næse af sin næste og være utålmodig. Det drejer sig om, at vi skal omvende os selv!

6.e. Martinus' tidsperspektiv

At Martinus havde et helt andet tidsperspektiv end vi andre gav sig ustandselig udslag på mange forskellige måder. Hans baggrund var, at hele hans værk er skabt for fremtidens menneskehed, og det var den, han hele tiden havde for øje.

Han gav som nævnt udtryk for, at der var mange forhold, hvad angår medarbejderes væremåde, som han bevidst havde set igennem fingre med i Sagens fosterperiode.

En Martinus-interesseret person mente, at også blinde skulle have adgang til hans analyser. Og derfor

var vedkommende gået i gang med at indtale en af de mindre Martinusbøger på bånd. Ved kontakt med den pågældende person opdagede vi, at han havde justeret teksten alle de steder, hvor den efter hans mening skulle være udtrykt anderledes. Hertil udtalte Martinus, at det var helt uacceptabelt, og at blinde sagstens kunne vente til næste jordliv med at studere hans analyser.

Det var også uvæsentligt for ham, at mange af hans "ekstra" symboler ikke blev færdigforklaret, medens han var her. På et fremtidigt tidspunkt vil mange mennesker kunne forstå disse ekstra symboler uden at få dem forklaret af andre, sagde han.

Væsentligt for tidsperspektivet er, at Martinus har været fuldt bevidst om, at alle hovedanalyser i verdensbilledet skulle være skrevet personligt af ham – med beslutning om, at værket ikke måtte ændres sidenhen.

Efterhånden blev man helt klar over, at Martinus kunne se lige igennem os alle sammen, og blandt andet klart se, om potentielle medarbejdere i høj grad ønskede at spille en personlig rolle. Men det var ikke Martinus' opgave at bruge sine evner på det område på en tidsrøvende måde. Hans opgave var som nævnt for fremtidens menneskehed.

Det var vigtigt for ham, at eftertiden ikke skulle kunne komme i tvivl om, at han rent faktisk har været her på jordkloden. Det er der jo nogen tvivl om i Jesu tilfælde. Derfor har Martinus personligt nedskrevet alle analyserne og selv tegnet alle symbolerne, altså udarbejdet alle de væsentlige dele af verdensbilledet. Og desuden besluttet, at hans lejlighed, hans ejendele og hans efterladte organisme skal bevares som beviser over for eftertiden.

6.f. Martinus' fysiske organisme

Martinus kommer fra en åndelig verden, hvorfra det kan være svært, næsten umuligt, at erhverve sig en fysisk

organisme. Så der har som før nævnt skullet en række små mirakler til, for at han kunne få en fysisk organisme uden alvorlig genetisk belastning. Hans organisme har dog hæmmet ham på forskellig måde, og også forårsaget nogle alvorlige tilfælde af sygdom, som Martinus dog vidste, at han ville komme over, selv om hans førstemand i en periode var optaget af, hvordan han skulle kunne håndtere Sagen efter Martinus' bortgang. "Men hvem siger, at han overlever mig?", sagde Martinus. Og eftersom førstemanden kun levede til 1973 døde han altså adskillige år før Martinus.

Martinus passede rimelig godt på sin fysiske organisme, hans jordiske arbejdsredskab. Den måtte beskyttes bedst muligt. En interesseret sagde engang til ham: "Hvis jeg havde Deres evner, arbejdede jeg dag og nat". Hvortil Martinus svarede: "Så er det nok derfor, De ikke har mine evner!".

Da hans krop et par gange svigtede ham, så indlæggelse på hospital var nødvendig for kroppens fortsatte virke, var han helt afslappet og overbevist om kroppens helbredelse. Ved mine besøg ved hans sygeleje på hospitalet kunne han bl.a. udtale, at personalet forstår ikke, hvad vi snakker om.

I sin fysiske fremtoning var Martinus altid velklædt og velsoigneret, ofte med blåt slips og normalt med et lommeterklæde i den ene hånd.

6.g. Martinus' brug af ordsprog

Martinus anvendte ofte adskillige ordsprog og andre former for bevingede ord. Eksempler er:

- Gode ord fryder dårer.
- Dåren skriver sit navn mange steder.
- Den, der bygger sit hus efter hver mands råd, hans hus kommer skævt at stå.
- Man har ingen glæde af cykelklemmer, hvis man ingen cykel har.
- Af skade bliver man klog.

- Man skal ikke skræve så bukserne revner.
- Hvis man slår søm forkert i revner træet.

Martinus kunne også gengive forskellige remser, fx en del vers fra Christian Wilsters muntre og alvorsfulde digt:

"En Bondeknøs som hedde Hans,
Der havde været udenlands, Med
Herremandens Søn et Aar, o.s.v.".

7. Samarbejdet med Jesus

Utallige steder i sine skriftlige værker, i sine foredrag og ved møder har Martinus udtalt sig om den fælles verdensgenløsnings-mission, som Jesus og han har haft som frivillig opgave at gennemføre. I den forbindelse har Martinus talrige steder i detaljer beskrevet, hvilke egenskaber han og Jesus har haft som grundlag for deres mission. De samme oplysninger er han fremkommet med gang på gang som led i bestyrelsesmødernes afvikling.

Martinus udtalte, at han viderefører Jesu arbejde. Han har ligefrem skrevet, at han er gået i Jesu mentale fodspor: "Og vi har her set, hvorledes vore analyser og beretninger kun udgør en hundrede procents fortsættelse i Jesu mentale fodspor, og at vi udtrykker den urokkelige forlængelse og udvidelse af verdensgenløserens kosmiske klarsyn, som han i sin tid ikke kunne give sin samtid, men måtte forlægge til senere tider".²⁹

Martinus er påbudt at skulle give udtryk for, at han repræsenterer Kristus-mentaliteten. Han skulle som led i sin mission forklare Jesu udsagn, forklare de vigtigste citater fra "Det Nye Testamente", og vise overensstemmelse mellem hans og Jesu udsagn og væremåde.

På Jesu tid var skriftsproget meget dårligt udviklet og egentlige bøger fandtes ikke. Så menneskenes læsefærdighed var ringe udviklet. Mulig-

Jesus kunne være undsluppet fra korsfæstelsen. Men det var hans mission at vise, at man skal kunne tilgive andre i den værst tænkelige lidelse. Martinus udtalte herom bl.a.: "Sådan er det altså!"

hederne er meget bedre i vor tid, og Martinus har haft de egenskaber, der er nødvendige for at dokumentere åndsvidenskaben i tekst og symboler. Ligesom Jesus har Martinus evner på talrige områder, fx evne til udførelse af mirakler. Men han har helt konsekvent efterlevet sin mission, nemlig den at anvende sin tid til at gengive verdensbilledet, så det foreligger i skriftligt gennearbejdet form tilgængeligt for fremtidens menneskehed. Mirakler og kunstneriske udfoldelser, såsom musik og malerkunst, har han skullet undlade at bruge tid på. Dog har det været absolut nødvendigt med de kunstneriske frembringelser, der er knyttet til skabelsen af hans symboler.

Om Jesu mission, specielt hans korsfæstelse, har Martinus skrevet og sagt mange steder. Om sine egne evner sagde Martinus: "Det er noget medfødt. Jeg er indviet i det, ovenikøbet af Kristus selv er jeg indviet i det, og med en stor ildåb bagefter".

Martinus har som nævnt oplyst, at han er indviet til sin gerning af Jesus, og at han og Jesus i sin tid aftalte, at Jesus skulle påtage sig korsfæstelsen og den hermed forbundne tilkendegivelse af, at alt skal tilgives. Jesus skulle være den, der sagde: "Fader, forlad dem, thi de vide ikke hvad de gøre". Jesus skulle også være den, der udførte en række mirakler, og være den, der mundtligt fremkom med de mange udødelige udtalelser, vi i dag kan læse i Det Nye Testaments kapitler, bl.a. i Bjergprædiken og i Jesu lignelser.

Jesus havde til opgave at opfylde profetier. Han havde mirakelsiden frigjort og lavede mange mirakler. Han skulle ikke trevle analyser op. Jesus sagde ligesom Martinus: "Mit rige er ikke af denne verden". Hans virkelige hjemsted er ligesom for Martinus den åndelige verden. Men Jesus kunne ikke gengive al sin viden for tilhørerne: "Jeg har meget mere at sige jer", sagde han. Den fulde tekst om Martinus' komme lyder:

"Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men når han, Sandhedens Ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden, thi han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører skal han tale, og det, der kommer, skal han forkynde jer. Han skal herliggøre mig, thi han skal tage af mit og forkynde jer det." (Joh 16, 12-13).

Jesus sagde også: "Mig er givet al magten i himlen og på jorden". Han kunne være undsluppet fra korsfæstelsen. Men det var hans mission at vise, at man skal kunne tilgive andre i den værst tænkelige lidelse.³⁰ Martinus udtalte herom bl.a.: "Sådan er det altså!"

Jesu korsfæstelse var ledsaget af en fest på det åndelige plan. En ny kultur skulle da indvies. Man fik som nævnt demonstreret, at man skal

kunne tilgive trods den størst tænkelige smerte. Jesus havde meldt sig frivilligt til opgaven.³¹ Ved sin 90-års-fødselsdagsfest omtalte Martinus igen Jesu korsfæstelse med ordene, at det var en stor begivenhed, en guddommelig fest, hvor de døde stod op af gravene.³²

Ved korsfæstelsen, som på det åndelige plan altså var som en fest, var der masser af Kristus-væsener til stede. De clairvoyante kunne se, at det var som om de døde steg op af gravene. Når Martinus med sine udtalelser kunne tilkendegive, at mange åndelige væsener var til stede ved Jesu korsfæstelse, er det nærliggende at antage, at også Martinus selv var til stede.

Martinus' forhold til Jesus fremgår bl.a. af hans udsagn om, at "Det kan ikke lade sig gøre at skrive om Jesus og det guddommelige på en højere måde, end jeg har gjort". Martinus er fortsættelse af Jesu bevidsthed, ikke af hans krop. Martinus har udtalt, at han hellere ville lade sig korsfæste end løbe fra sine ord.

Om Jesus siger Martinus også: "Jeg mener, at han er den første kosmisk bevidste, der har været på jorden. Men han har jo kunnet lade sig føde, helt fysisk. Fordi han skulle tale, og han skulle lave en masse ting. Jeg betragter hans krop som en slags rumdragt, så han kunne være mellem almindelige mennesker". Martinus siger om Jesus også: "Han var jo modellen. Kristus kom jo til jorden for at være model. Han var model for, hvordan et færdigt menneske skal være. Og han viste også den magt, det får". Han var Guds model og indviede den nye epoke, som da skulle tage over.

Ligesom Martinus var også Jesus ydmyg: Martinus sagde således om ham: "Jeg tror også, at Jesus livet igennem undlod at fortælle, hvor stor han var. Men da han havde den sidste nadver med sine disciple, så siger han jo til dem: "I siger, at jeg er mester og herre. I har ret. Det er jeg."

Han siger det vist først der til aller- sidst.”

Martinus havde altid Jesu liv og væremåde i tankerne, også i sine taler og foredrag.

7.a. De tre testamenter

Martinus fremstiller “Det Gamle Testamente”, “Det Første Testamente”, “Det Nye Testamente” som “Det Andet Testamente”, og hans egne værker som “Det Tredie Testamente”.

Det Gamle Testamente havde i skikkelse af Moses til opgave at stille en række spørgsmål til senere besvarelse af Jesus. Moseloven med dens “øje for øje” var udtryk for hævnemoral. Men Moselovens hævnemoral er tåbelig, når “ingen kan lide eller gøre uret”. Videnskaben vil nå frem til at anerkende denne kosmiske lov, så samfundslovene laves om.

Jesus var helt modsat Moseloven med dens hævnemoral. Han sagde fx “vend den højre kind til, når du bliver slået på den venstre”, “elsker eders fjender”, “sæt jer ikke op mod det onde” og “velsign dem, der hader og forfølger jer”.

Jesus og Martinus har i fællesskab planlagt sammenhængen mellem “Det Nye Testamente” og “Det Tredie Testamente”, hvor Martinus har haft de specielle evner, der skal til for at forklare deres fælles mission i tekst og symboler.

Også Jesus var en verdensgenløser med kosmisk bevidsthed. Så når jeg ser malerier eller skulpturer af Jesus, fx Thorvaldsens Kristusstatue i Københavns Domkirke og den lille tilsvarende statue på trappen op til Martinus’ lejlighed, tænker jeg, at vi her ser en verdensgenløser med fuld kosmisk bevidsthed. Og når jeg ser jomfru Maria med Jesusbarnet, fx i de katolske kirker og i julemånedens mange krybbespil, tænker jeg også, at vi her ser en ung kvinde med en verdensgenløser i armene.

Om Talsmanden den Helligånd udtaler Jesus i “Det Nye Testamente” bl.a.: “Jeg har meget mere at sige jer, men I kan ikke bære det nu” (Joh. 16,12), og videre: “Faderen vil sende Talsmanden den Helligånd, som vil forklare det hele for jer” (Joh 14,26).

Martinus værker er “Talsmanden den Helligånd”, som Gud ville sende. Martinus udtrykte det også på den måde, at “Livets Bog” er Kristi genkomst. Martinus’ værker er også udtryk for indholdet i vendingen “Jeg er med Eder alle dage” (Matt 28,20).

At Jesu mission og Martinus’ mission var aftalt mellem dem indebærer, at Martinus’ mission var nøje fastlagt allerede på Jesu tid. Beskrivelsen af “Talsmanden den Helligånd” i “Det Nye Testamente” passer på Martinus og hans analyser. Martinus havde de seneste år af sit jordliv fået at vide, at han nu skulle sige, at han med sine analyser er den Talsmand, som Jesus forud sagde skulle komme.³³

Jeg tillader mig her at henvise til min artikel om “Talsmanden den Helligånd”.³⁴

7.b. Hyppigt forklarede bibelcitater

Martinus havde et usædvanlig godt kendskab til store dele af Bibelen. På praktisk talt alle møder og i talrige foredrag og artikler citerede han relevante sætninger fra Bibelen.

På rådsmøderne og i sine værker gjorde han igen og igen brug af nedenstående bibelcitater:

“Lader os gøre et menneske i vort billede efter vor lignelse” (1. Mos. 1,26)

Om dette bibelcitat sagde han: “Det er den vigtigste sætning i Bibelen. Det er den største sætning. Den er udtryk for det fundamentale, som er udviklingen af alkærlighed, alvidenhed og almagt.”

Blandt andre hyppigt anvendte citater kan nævnes:

- “Vend den højre kind til, når du bliver slået på den venstre” (Matt 5,39).
- “I må ikke sætte jer op mod det onde” (Matt 5,39).
- “Elsker eders fjender – velsign dem, der hader og forfølger Eder” (Matt 5,44, her forkortet).
- “Lignelsen om den fortabte søn” (Luk 15, 11-32).
- “Beder og bliver ikke trætte” (Luk 18,1).
- “Jeg og Faderen, vi er ét” (Joh 10,30).
- “Jeg er vejen, sandheden og livet” (Joh 14,6)
- “Mit rige er ikke af denne verden” (Joh 18,36).
- “Gør du godt så kan du se frit op” (1. Mos 4,7) (Møde 165/s. 26, E2: 21.11).
- “Man skal tilgive ikke blot syv gange, men indtil syv gange halvfjerdsindstyve gange” (Matt 18, 21-22). Om dette citat sagde han bl.a., at tilgivelsesprincippet vil blive en grundvold i fremtidens kultur.

Martinus gjorde brug af bibelcitater i alle sine bøger, i adskillige bogtitler og overskrifter, og i adskillige symboltitler. I nogle bøger anvendte han kun ganske få bibelcitater. I andre bøger talrige bibelcitater. I bogen “Logik” (1938) anvendte han således 125 forskellige bibelcitater og i “Livets Bog 6” anvendte han 76 forskellige bibelcitater. Specielt værd at nævne er også, at der i 1967-udgaven af “Menneskeheden og verdensbilledet” i kap. 54 forekommer ikke mindre end 50 linjer sammenhængende bibelcitater.

Jeg tillader mig her at henvise til den analyserende artikelserie, jeg har skrevet om Martinus’ forhold til Bibelen.³⁵ Artikelserien er godkendt af Martinus.

8. En verdensgenløser iblandt os

Det føles på en måde uvirkeligt at have oplevet verdensgenløseren

Martinus, en verdensgenløser med bevidsthed på samme højde som Jesu bevidsthed. Har jeg og mange andre virkelig set en sådan verdensgenløser på talerstolen, hørt ham holde foredrag, hørt ham besvare spørgsmål? Har vi været til møder med en verdensgenløser, trykket ham i hånden, fået knus af ham? Det føles som nævnt på en måde uvirkeligt at kunne svare "ja" til disse spørgsmål.

Har vi adgang til at læse, se og høre alle de værker, han har efterladt sig? Svarene for mig og alle andre på disse enkle spørgsmål må være et rungende og klart "ja". For menneskeheden som sådan er det helt afgørende, at vi i et af verdens lande, Danmark, har kunnet opleve tilvejebringelsen af de skrifter, de symboler, de foredrag og andre mundtlige udtalelser, som verdensgenløseren Martinus har efterladt sig. Vi har specielt mulighed for at opleve og arbejde på at forstå hans skaberværk, det han betegner "Talsmanden den Helligånd",³⁶ på originalsproget. Der er faktisk allerede nu en del eksempler på, at interesserede har lært sig dansk for at kunne læse og studere værkerne på originalsproget.

Det væsentlige for menneskeheden er imidlertid, at alle jordens mennesker efterhånden får mulighed for at opleve denne talsmand på allehånde sprog. Analyserne er skrevet for fremtidens menneskehed. Og de vil om en lang række år være lige så tilgængelige som kristne publikationer og prædikener i alverdens kirker er i dag.

Verdensgenløserens åndelige storhed og ufejlbarlighed fremgår af utallige steder i værkerne, fx kapitel 13 i "Påske" (gengivet her i artiklen, stk. 11). Men i virkeligheden fremgår hans viden og egen-skaber af alle hans værker uden undtagelse.

Martinus' åndelige storhed og ufejlbarlighed er ufattelig for os jordmennesker. Han er vor åndelige

og suveræne læremester. Og han udviste fra første færd og gennem alle aktivitetsårene et enormt overblik over sit verdensbillede og sine værker.

Han har ikke i sine værker filosoferet over, om de åndelige forhold kunne være på enten den ene eller den anden måde. Han har besiddet evne til at se analyserne, evne til at se sandheden, og har derfor overalt været i stand til at fremstille analyserne uden nogen form for spørgsmålstejn, hvad angår fremstillingen af sandheden.

Det er også berigende, nærmest ufatteligt, at opleve, hvor præcise hans symboler er tegnet og farvelagt.

9. Hvordan ville Martinus tænke og handle?

Når Martinus som barn og ung var i tvivl om, hvordan han skulle handle i forskellige situationer, spurgte han tit sig selv: "Hvorledes ville Jesus handle i denne situation?". Svaret kom normalt prompte.

Martinus anbefaler, at vi i tvivlsituationer på tilsvarende måde vænner os til at tænke: "Hvorledes ville Martinus tænke og handle i denne situation?". Og der kan ikke herske tvivl om, at vi i mange situationer vil få en hjælp, vi kan bruge.

10. De såkaldte "Syv leveregler"

I rubrikken "Spørgsmaal og Svar" i første årgang af *Kosmos*³⁷ har Martinus redegjort for, hvordan man i kraft af livets erfaringer og efterlevelse af syv "leveregler" (således betegnede af læserne) kommer frem til moralsk genialitet, dvs. den fuldkomne evne til at elske sin næste som sig selv, altså kosmisk bevidsthed.

Det har været Martinus' hensigt at stimulere os til at fordybe os i levereglerne med henblik på at forbedre vor egen moral. Men man kan også koncentrere sig på de enkelte leveregler med fokus på at opleve, at det for hver enkelt af dem alle

gælder, at Martinus selv kunne efterleve den til fuldkommenhed – som ren automatfunktion. Overensstemmende hermed har han gentagne gange udtalt, at han i sin væremåde ikke kunne begå fejl. Så også på dette område har han været et inspirerende forbillede.

Levereglerne, som Martinus selv efterlevede til fuldkommenhed, lyder (ny retskrivning):

- Udslet begrebet "fjender" af din bevidsthed.
- Tag aldrig til genmæle overfor vrede, bagtalelse eller andre former for ubehag, der er rettet imod dig.
- Sig aldrig selv noget ondt om nogen eller noget.
- Vær absolut sand eller ærlig i alle livets forhold.
- Vær absolut upåvirkelig af smiger, ros eller dadel.
- Vær aldrig med til at dræbe, såre eller lemlæste.
- Lad aldrig din tanke afvige fra at beskæftige sig med, på hvilken måde du absolut bedst kan tjene dine medvæsener, da udfører du den allerhøjeste form for yoga eller den fuldkomneste træning af den del af udviklingen, der er stillet indenfor din viljes rækkevidde, og som i forbindelse med den øvrige del af livets egen bearbejdning af din natur sluttelig vil føre dig til den moralske genialitet eller skabe dig om til at udgøre det fuldkomne væsen eller et "gudemenneske".
- Kommentar: Martinus' tanke afveg aldrig fra at beskæftige sig med, på hvilken måde han bedst kunne tjene sine medvæsener. Han var for længst blevet et moralsk geni, et fuldkomment væsen, et "gudemenneske". Enhver form for ukærlig tænkning og væremåde var for længst udslettet totalt af hans bevidsthed.

Med tanke på Martinus' viden og væremåde er det en stor oplevelse at læse, hvordan han beskriver verdensgenløserne og andre kosmisk bevidste væsener i menneskeriget, visdomsriget og den guddommelige verden, fx i teksten til symbol 33 "De dyriske og menneskelige tankeklimaer" i *Det evige verdensbillede 3*.

11. Påske, kap. 13: "Mesteren og hans Disciple"

Til forståelse af såvel verdensgenløseren Jesus som verdensgenløseren Martinus citerer jeg her et kapitel fra Martinus' bog "Påske" (gengivet med gammel retskrivning):

"I Jerusalems Omegn finder vi, i stor Angst for Forfølgelse og i dyb Sorg over Tabet af deres elskede Mester, spredt for alle Vinde som en Flok Faar, der har mistet deres Hyrde, Jesu trofaste Venner og Disciple. Men en Verdensgenløseres Trofasthed og Kærlighed er stor. Han glemmer aldrig sine Disciple og Hjælpere. Der kan undertiden være Tilfælde, hvor enkelte af disse i deres daglige Samvær med Mesteren, der er hjertelig og kammeratlig i sin Væremaade og saaledes ganske blottet for al ceremoniel Etikette, glemmer hans aandelige Storhed og Ufejlbarlighed. I saadanne Tilfælde kan det hælde, at de paagældende Disciple ikke kan forstaa Mesteren, idet han jo ikke handler ud fra jordiske Motiver eller midlertidige lokale Tilstande. Hans Planer er paa langt Sigt, for Århundrederne, ja stundom for Aartusinderne. Mesterens Dispositioner kommer derfor ikke altid til logisk eller intelligensmæssigt at passe ind i de rent midlertidige aktuelle lokale Forhold og gængse Opfattelser af Moralitet, men passer naturligvis ufejlbarligt ind i Forsynets store guddommelige Plan med Menneskeheden, som han udelukkende er indviet til at

følge, uafhængigt af hvad det saa end maatte koste, ja selv i saadanne Tilfælde, hvor det eventuelt kan føre ham til Tabet af sine Venner, føre ham til Golgatha, føre ham til Korsfæstelse." (Martinus, Paaske, 1942, kap. 13)

12. Supplerende materiale (diverse eksempler)

En af Sagens trofaste støtter og hjælpere, en kvinde fra Kongens Lyngby, forærede i sin tid Sagen 25.000 kr. "til hjælp ved byggeopgaver på Kl-int". Martinus var hende meget taknemmelig for gaven, men han gjorde det samtidig klart, at Bestyrelsen suverænt bestemte, hvilke formål pengegaver ville blive brugt til. Giverne skulle altså ikke kunne bestemme anvendelsesformålet.³⁸

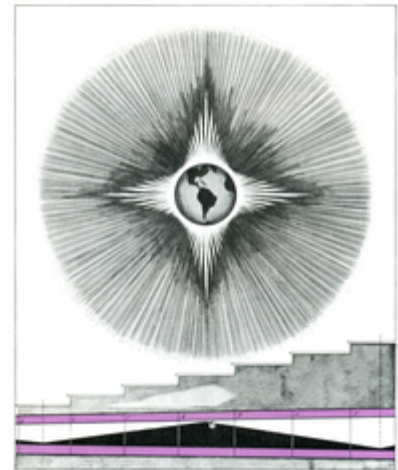
Martinus' holdning til gaver havde også betydning, da en større pengegave fra en privatperson skulle gives til en ekstern Martinus-fond, der derefter ydede målrettede bidrag til Sagen. Her betonedes Martinus, at det var afgørende for ham, at gaven blev givet direkte til Sagen, og det blev den så.

Martinus' holdning indebar bl.a., at nævnte eksterne fond syntes, at det var ubehageligt at yde bidrag, som muligvis blev anvendt til opførelse af en toiletbygning.

Martinus har tilkendegivet, at man bør yde et økonomisk bidrag for at være tilhører til foredrag. Derved tilkendegiver man en ægte interesse for at overvære foredraget.

Martinus har talrige gange tilkendegivet, at Institutet skal tilstræbe at undgå at blive involveret i retssager. Det er udtrykt flere gange fra hans side på bestyrelsesmøder, fx på mødet 22.01.1974. Omstændighederne har dog medført, at det en række gange i Martinus' levetid har vist sig nødvendigt med involvering i retssager.

Jeg har adskillige gange oplevet, at hundeejere ikke beholder hunden til den dør af alderdom. Når den ikke

Forside af Kosmos, 1980 nr. 10, hvor Aage Hvolbys artikel "Epokegørende træk ved Martinus verdensbillede" blev trykt. Forsiden viser efter Martinus' ønske symbol nr. 27, Jordens kosmiske stråleglans.

mere er helt rask og sund lader adskillige hundeejere hunden aflive hos en dyrlæge, og anskaffer sig så en ung og frisk ny hund. Min kone og jeg har to børn. De ville meget gerne have en hund til at nusse med og til at gå tur i skoven med. Jeg valgte at ulejlige Martinus om mit problem med ikke at ville bære en hund til aflivning. Han gav da klart udtryk for, at man ikke skal tage problemer ind i sit liv, som man på forhånd ved, at man på et tidspunkt vil få svært ved at håndtere. Så vi anskaffede os ingen hund. Den lykkelige udgang på børnenes ønske var, at der i to naboejendomme var to hunde, som ejerne savnede en hundeluffer til. Og børnene kunne så næsten daglig være sammen med en hund, som de hurtigt fik et nært forhold til.

13. Lidt fakta om bestyrelsesmøderne med Martinus

De oprindelige afskrifter af båndoptagelserne fra hvert bestyrelsesmøde har sidenummerering begyndende forfra ved hvert møde. Den samlede

fil omfattende alle refererede møder og tilhørende indeks er forsynet med fortløbende nummerering, som på nuværende tidspunkt omfatter siderne 1-735.

Båndoptagelsesperioden vedrører bestyrelsesmøderne 165-264 (1974-1981), i alt 100 møder. Ib Schleicher, Tage Edeling, Henning Laug og Aage Hvolby var med i hele perioden.

Aage Hvolby var med i bestyrelsen fra møde 153 (03.04.1973). Grethe Brinkhard deltog fra 1975. Rolf Elving og Willy Kuijper var begge med fra møde 249 (13.05.1980). Torben Gjedde deltog 1970-1980 og udtrådte altså i Martinus' levetid.

Der foreligger båndoptagelse og båndafskrift fra 68 af de sidste 100 møder med Martinus.

Af de 100 møder er 32 møder altså uden båndoptagelse og båndafskrift. Jeg har håndskrevne noter fra 43 af de 68 møder med båndoptagelse, og håndskrevne noter fra 15 af de 32 møder uden båndoptagelse.

Jeg har desuden en del håndskrevne noter fra andre sammenkomster med Martinus end rådsmøderne.

Efter hvert bestyrelsesmøde er i bestyrelsesprotokollen indført en kort, håndskreven oversigt over de vigtigste emner og beslutninger på mødet. Oversigten blev efterfølgende underskrevet af mødedeltagerne, herunder selvfølgelig altid Martinus.

14. Efterskrift

Jeg har kendt Sagen siden påsken 1954 og været medlem af bestyrelsen fra marts 1973 til januar 2001, de første 8 år i bestyrelsen sammen med Martinus. Forsynet har således givet mig mulighed for direkte at overvære adskillige Martinus-foredrag gennem 27 år (1954-81). Desuden har jeg fået lov at opleve en række møder og samtaler med Martinus igennem en tilsvarende årrække. For disse oplevelser er jeg Forsynet stærkt taknemmelig.

Jeg er også Forsynet taknemmelig for, at jeg allerede ret tidligt i dette liv har fået adgang til at studere Martinus' analyser.

Blandt de specielle begivenheder i mit forhold til Martinus kan nævnes, at jeg er Forsynet taknemmelig for, at Martinus ved flere samtaler, bestyrelsesmøder og medarbejdermøder har rost min artikel om "Epokegørende træk ved Martinus verdensbillede".³⁹ Artiklen skulle egentlig have været en del af et festskrift til hans 90-års-dag. Men da han blev klar over, at et festskrift med artikler af udvalgte forfattere var på vej, gjorde han det klart for redaktionen af skriftet, at han ikke ville hyldes med et sådant festskrift. "Jeg lader mig ikke friste", sagde han. Så min artikel kom i stedet, på Martinus' foranledning, i *Kosmos*, hvor han var ansvarshavende, og altså ikke i noget festskrift.

Noter

1. Martinus: "Orienterende oplysninger angående mit åndelige arbejde," *Artikelsamling 1*, 2.1 (2002). Omdelt 1930.
2. Jf. Sam Zinglensen, *Martinus – som vi husker ham*, 1989, s. 279.
3. Martinus Center 22.06.80.
4. *Det evige verdensbillede 1* 13.22, *Det evige verdensbillede 2* 23.2-23.4 og 23.7 og *Det evige verdensbillede 3*, 33.73.
5. *Livets Bog 6*, stk. 2088-2130.
6. *Det evige verdensbillede 6*, 73.
7. Illustreret i *Kosmos* 1933, nr. 2 s. 6. (Symbol 43 i *Det evige verdensbillede 4*)
8. Martinus Center 22.06.80.
9. Martinus: "Spørgsmål og svar", *Kosmos* 1933, nr. 3.
10. Jf. note 7.
11. Martinus, *Livets Bog 7*, stk. 2407.

12. Martinus Center 22.06.80.
13. Martinus' 90-års fødselsdag, 09.08.80.
14. Martinus Center 22.06.80.
15. Forkortet citat fra Martinus, *Artikelsamling 1*, stk. 14.26 (om B-kritikken).
16. Martinus, *Livets Bog 7*, stk. 2407.
17. Jf. note 6.
18. Martinus' 90-års fødselsdag, 09.08.80.
19. Ibid.
20. Martinus Center 22.06.80.
21. Martinus, *Livets Bog 7*, stk. 2658, pkt. 19.
22. *Livets Bog 6*, stk. 2092.
23. Martinus, "Tærskelens vogtere", *Kosmos* 1954, nr. 10. Første gang offentliggjort i *Kosmos* 1937, nr. 7.
24. Martinus: "Spørgsmål og svar" *Kosmos* 1933, nr. 3. Se også nærmere om dette i afsnit 10.
25. Martinus Center 22.06.80.
26. Bestyrelsesmøde 08.08.1978.
27. Martinus på bestyrelsesmøde 21.05.74 (møde 171 s. 21).
28. Jf. også afsnit 9.
29. Martinus, *Livets Bog 3*, stk. 879.
30. Martinus' 90-års fødselsdag, 09.08.80.
31. Martinus' 90-års fødselsdag, på Martinus Institut 11.08.1980.
32. Martinus' 90-års fødselsdag, 09.08.80
33. Bestyrelsesmøde 29.01.1980.
34. Aage Hvolby, "Talsmanden den Helligånd", *Kosmos* 2009, nr. 10 s. 291-318.
35. Aage Hvolby: "Martinus og Bibelen", *Kosmos* 1973, nr. 10 (s. 120-125), nr. 11 (s. 135-140), og nr. 12 (s. 152-159). Martinus' godkendelse er anført sidst i artiklen (nr. 12, side 158).
36. Ibid.
37. Martinus, "Spørgsmål og svar", *Kosmos* 1933, nr. 3.
38. Om betingelsesløse gaver: Bestyrelsesmøder 08.08.1978 og 12.09.1978.
39. Aage Hvolby, "Epokegørende træk ved Martinus verdensbillede", *Kosmos* 1980, nr. 10 s. 110-140.

Hvorfor vi skal holde Martinus' åndsvidenskab helt ren

Af Hellebeth Hansen

Når vi taler om Martinus' åndsvidenskab, er det essentielt, at vi bevarer værkets oprindelige renhed. Hvorfor så det? Det er, fordi jeg mener, at når vi holder foredrag eller skriver artikler om åndsvidenskaben, må vi undgå at indblende vores egne beskæftigelser, holdninger og meninger, som ikke har rod i Martinus' værk. Det kan være en udfordring, men det er en vigtig disciplin at mestre.

Martinus skrev og talte ud fra en tilstand af kosmisk bevidsthed, hvilket betyder, at han havde et direkte, intuitivt indblik i verdensaltets love og principper. Ingen af os, der studerer eller formidler hans værk, kan påstå at have den samme indsigt. Vi kan forstå og forklare, men vi kan aldrig skabe eller tilføje til det på

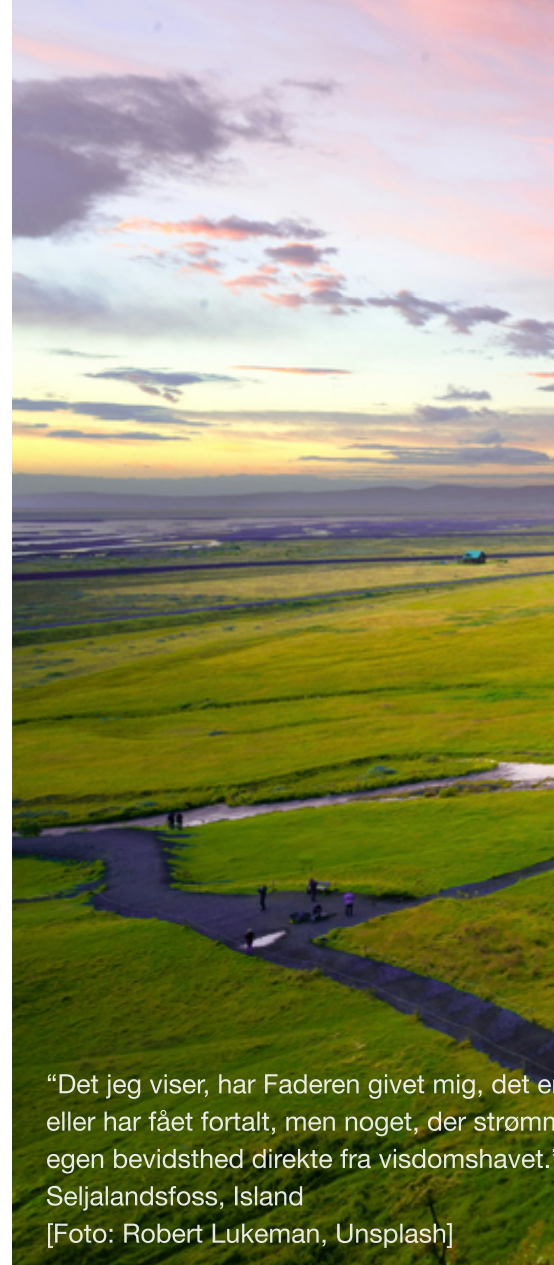
samme niveau. Dette lægger et stort ansvar på vores skuldre. Vi må sikre, at hans værk forbliver uberørt af vores egne begrænsninger og meninger.

Det er allerede en problematik, at Martinus Institut efter min opfattelse ikke i tilstrækkelig grad værner om værkets integritet. At rette i værket eller udgive rettede bøger med titlen *Martinus* på forsiden, som om det var hans egne værker, er en glidebane. Jeg har intet imod, at man skaber nye materialer, der uddyber eller samler symbolforklaringer, men det er afgørende, at det klart fremgår, at det ikke er Martinus' egne tekster. De nye udgivelser må ikke forveksles med de originale værker.

Jeg har selv oplevet, hvad det vil sige at læse en rettet udgave af en af

Martinus' bøger uden at vide, at det var tilfældet. Der var noget ved læsningen, der føltes forkert; jeg kunne ikke rigtig finde en dybere forbindelse til værket. Det var først, da jeg opdagede, at jeg læste en revideret udgave, at jeg forstod problemet. Jeg skiftede straks til et originalværk, og straks oplevede jeg igen den klare, rene åndsvidenskabelige stemme, som kun Martinus kan formidle.

For mig er det en øvelse – og en pligt – at stå Martinus bi. Det indebærer, at vi skal holde hans værk frit for personlige fortolkninger og tilføjelser, så essensen bevares, præcis som han selv har formuleret den. Vi har alle et ansvar for at hjælpe hinanden med at holde hans åndsvidenskab intakt og formidle den på

“Det jeg viser, har Faderen givet mig, det er enten selv eller har fået fortalt, men noget, der strømmer direkte fra egen bevidsthed direkte fra visdomshavet. Seljalandsfoss, Island
[Foto: Robert Lukeman, Unsplash]

r ikke noget, jeg har læst
ner ind i mig gennem min
” (Martinus, “Julestemning”)

en måde, der respekterer hans ånd og intentioner.

Det er skønt at lytte til andres foredrag og opdage nye vinkler på åndsvidenskaben. Man kan næsten altid tage noget spændende og inspirerende med hjem. Men vi må huske på, at disse foredragsholdere taler ud fra deres egen forståelse. Der er derfor en vigtig skellen mellem Martinus’ egne ord og de personlige perspektiver, vi hver især kan have.

At holde åndsvidenskaben ren betyder ikke, at vi ikke må dele vores erfaringer eller fortælle, hvad vi har lært. Men det kræver, at vi tydeligt adskiller vores egne tanker fra Martinus’ værk, så vi ikke utilsigtet ændrer eller forvansker hans budskab. Det er en disciplin, som vi alle må øve os i.

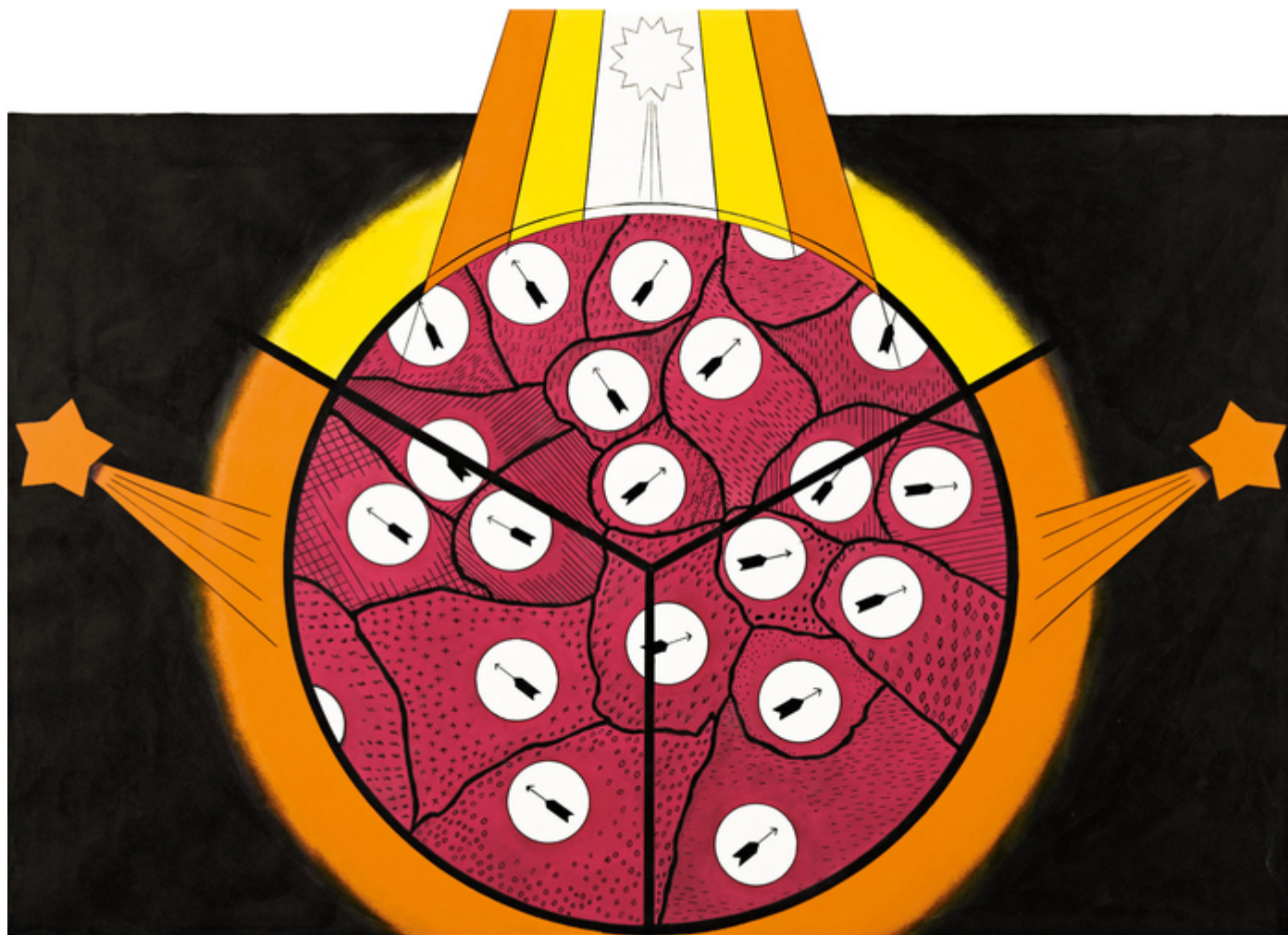
Man skal også huske på, at hvis vi bruger foredrag om Martinus’ åndsvidenskab som en platform til at reklamere for vores egne forretninger eller interesser, så må vi være klar over, at vi i praksis udnytter værket til personlig fremme. Vi risikerer, at folk kommer til at kende os mere for vores egne aktiviteter end for den rene formidling af åndsvidenskaben. Det giver en form for “gratis reklame,” som jeg ikke synes er fair.

Det er selvfølgelig naturligt, at folk efterhånden lærer, hvem vi er, og hvad vi står for, men det bør aldrig overskygge det egentlige formål: at videreformidle det, der står i Martinus’ værker. Det handler ikke om, hvor meget jeg eller nogen anden er værd, eller hvad vi arbejder med ved siden af. Det vigtigste er

altid selve værket og den kosmiske visdom, det formidler.

Når vi holder os til den rene formidling, ærer vi ikke kun Martinus og hans livsværk – vi sikrer også, at fokus forbliver på det essentielle: den universelle kærlighed, forståelsen af livets store sammenhænge og de evige sandheder, som værket beskriver.

Ved at stå sammen om denne opgave kan vi sikre, at Martinus’ åndsvidenskab forbliver en uforfalsket kilde til indsigt og udvikling for kommende generationer. Vi har et fælles ansvar for at bevare den åndelige skat, han har efterladt os, og give den videre i sin rene, oprindelige form.

Symbol nr. 24.
Det ufærdige menneskerige.

Om samarbejde

Af Christer Malmström

Samarbejdet i nutidens samfund er langt fra godt. I stedet for at hjælpe hinanden, modarbejder vi ofte hinanden og gør livet svært for hinanden. Vi gør det af begær efter prestige, magt og penge mv. Og vi gør det af uvidenhed. Vi forstår ikke, at det, vi gør mod andre, gør vi i virkeligheden mod os selv. Hvis vi gør det svært for andre, gør vi det svært for os selv. Hvis vi gør godt mod andre og følger livets love, gør vi det godt for os selv. I *Det Tredie Testamente* har Martinus givet os teorien, lovene og principperne, som vi bør lære at følge. For vi får et bedre liv, når det lykkes os at praktisere *Det Tredie Testaments* analyser.

Med symbol nr. 24, "Det ufærdige menneskerige", har Martinus beskrevet, hvordan samarbejdet på vores jord fungerer i dag. Vi samarbejder meget sjældent uden at skændes,

Symbol nr. 26.

Det kommende fuldkomne menneskerige.

kæmpe og arbejde imod hinanden for at opnå størst mulig magt, rigdom, prestige mv.

Men Martinus viser også, at der trods alt er nogle lyspunkter i verden. Der er for eksempel tendenser til at skabe et verdenspoliti og et retssystem (internationale domstole) for stater, sådan som FN er et eksempel på. FN er dog stærkt handicappet af at være uden reel magt og styrke til at opretholde ordnede forhold mellem staterne. Nogle stater har vetoet, og FN har ingen tvingende magtmidler, der kan sikre, at dets beslutninger følges.

Med symbol 26, "Det kommende fuldkomne menneskerige", viser Martinus, hvordan samarbejdet vil fungere på vores Jord i fremtiden. Da får vi fred i verden. Der vil da kun være ét rige på Jorden med en verdensregering, herunder domstole

og politi, som alle følger universets grundlæggende love, og dermed analyserne i *Det Tredie Testamente*, der er identisk med Guds vilje. Menneskene følger da livets love. De hjælper hinanden og samarbejder, og gør alt, hvad de kan for at sikre, at andre har det godt.

Nu er livets love så geniale, at de samme love og principper gælder i det små som i det store. De gælder derfor lige såvel for et verdenssamfund, som for et land, en organisation, et individ, et organ eller en celle.

Vi kan derfor tage disse symboler og bruge dem i vores egne lande, i vores eget samarbejde med hinanden og i vores samarbejde med f.eks. mikrovæsenerne i vores krop.

Vi kan i de nordiske lande se nogle lyspunkter, når det drejer sig om samarbejde mennesker imellem,

sammenlignet med lande, hvor der er diktatur, klanvælde, æresdrab, korruption mv.

Her i de nordiske lande er vi dog kommet et lille stykke ad vejen mod et nogenlunde velfungerende samfund uden diktatur, klanvælde, æresdrab, korruption og censur. Vi ser det på, hvordan man bygger hospitaler, har ældrepleje og socialhjælp, og hvordan man kommunikerer og har love og domstole, der sikrer, at den, der har ret, som regel også får ret mv. Vi ser det også på, hvordan mindre grupper af mennesker samarbejder om et fælles mål, som at bygge huse, anlægge veje mv.

Disse eksempler er dog endnu langt fra at afspejle det fuldkomne samarbejde. For samarbejdet i de nævnte eksempler er trods alt stadig præget af konflikter, der bevirker, at det endelige resultat ikke er fuld-

komment. De nordiske lande, FN og andre organisationer som Røde Kors m.fl. kan sammenlignes med symbol nr. 24 tilsat en lille del af symbol nr. 26.

Tager vi et aktuelt eksempel inden for vores nærområde, har vi konflikten mellem Martinus Institut og det såkaldte 4-kløver. De fire personer blev stævnet af Martinus Institut, og i retten blev de dømt til at betale flere millioner i erstatning til Institutet. De blev dømt for at have offentliggjort faksimileudgaver af Martinus' originale bøger i en situation, hvor Martinus Institut havde valgt ikke at udgive originale, men kun moderniserede og dermed ændrede bøger.

Vi kan begynde med os selv og dagligt arbejde på at blive stadig bedre til at følge *Det Tredie Testamentes* analyser og dermed være i harmoni med verdensaltet – med GUD. Med små skridt ad gangen går vi langsomt og sikkert op ad livets trappe mod det rigtige menneskerige.

Men også her er der lyspunkter. Martinus Institut har gjort et stort og værdifuldt arbejde med at tilrettelægge og udbyde undervisning i Klint og med at bevare Martinus' manuskripter m.m. 4-kløvet har med udgivelsen af de originale bøger gjort os opmærksomme på, at de publicerede bøger i *Det Tredie Testamente* kunne være ændret, og at de ikke blev udgivet nøjagtigt, som Martinus skrev dem. Vi blev bevidste om, hvordan Martinus' originale bøger ser ud, og vi så, at bøgerne kunne trykkes i høj kvalitet betydeligt billigere end, hvad Martinus Institut gjorde.

Situationen i dette tilfælde bliver da ikke så skrækkelig som vist på symbol nr. 24, men den er stadig langt fra så god som på symbol nr. 26.

Nu er det imidlertid ikke kun rådet for Martinus Institut og 4-kløvet, det handler om. Vi er alle i den samme situation. Vi handler mere som på symbol nr. 24 end som på symbol nr. 26. Det gælder for os alle uden undtagelse, at vi er ufuldkomne. Det gode, vi i den situation kan drage nytte af, er, at vi alle er forskellige. Vi har forskellige erfaringer, vi er ufuldkomne på forskellige områder, og vi har forskellige styrker og svagheder i vores måde at tænke og handle på.

Derfor bliver det hele meget bedre, hvis vi i alle situationer værner os til at samarbejde med de kosmiske analyser som det fælles grundlag. Det forudsætter, at vi er ærlige, taler sandt, lytter, når nogen påpeger, at vi kan gøre tingene bedre, og at vi er ydmyge og retter os efter analyserne frem for at fastholde vores egen mening, eller hvad vi tror er rigtigt. Da kan vi hjælpe hinanden og drage fordel af vores forskellige erfaringer og viden. Vi kan da samarbejde og være til stor hjælp for hinanden. Jo mere vi bliver bevidste om vores egne styrker og svagheder, jo lettere bliver det at arbejde sammen og at

indse, hvad der er ret og sandt og handle derefter.

Det vidunderlige ved åndsvidenskaben er, at den viser, at:

- vi ikke behøver vente på, at vi får et fuldkomment menneskerige om ca. 3.000 år.
- vi ikke behøver vente på, at de nordiske lande hver for sig eller tilsammen bliver fuldkomne.
- vi ikke behøver vente på, at Martinus Institut bliver en rollemodel, som er i harmoni med verdensaltet love og principper og følger *Det Tredie Testamentes* analyser.
- vi ikke behøver vente på andre mennesker.

Vi kan begynde med os selv og dagligt arbejde på at blive stadig bedre til at følge *Det Tredie Testamentes* analyser og dermed være i harmoni med verdensaltet – med GUD. Med små skridt ad gangen går vi langsomt og sikkert op ad livets trappe mod det rigtige menneskerige.

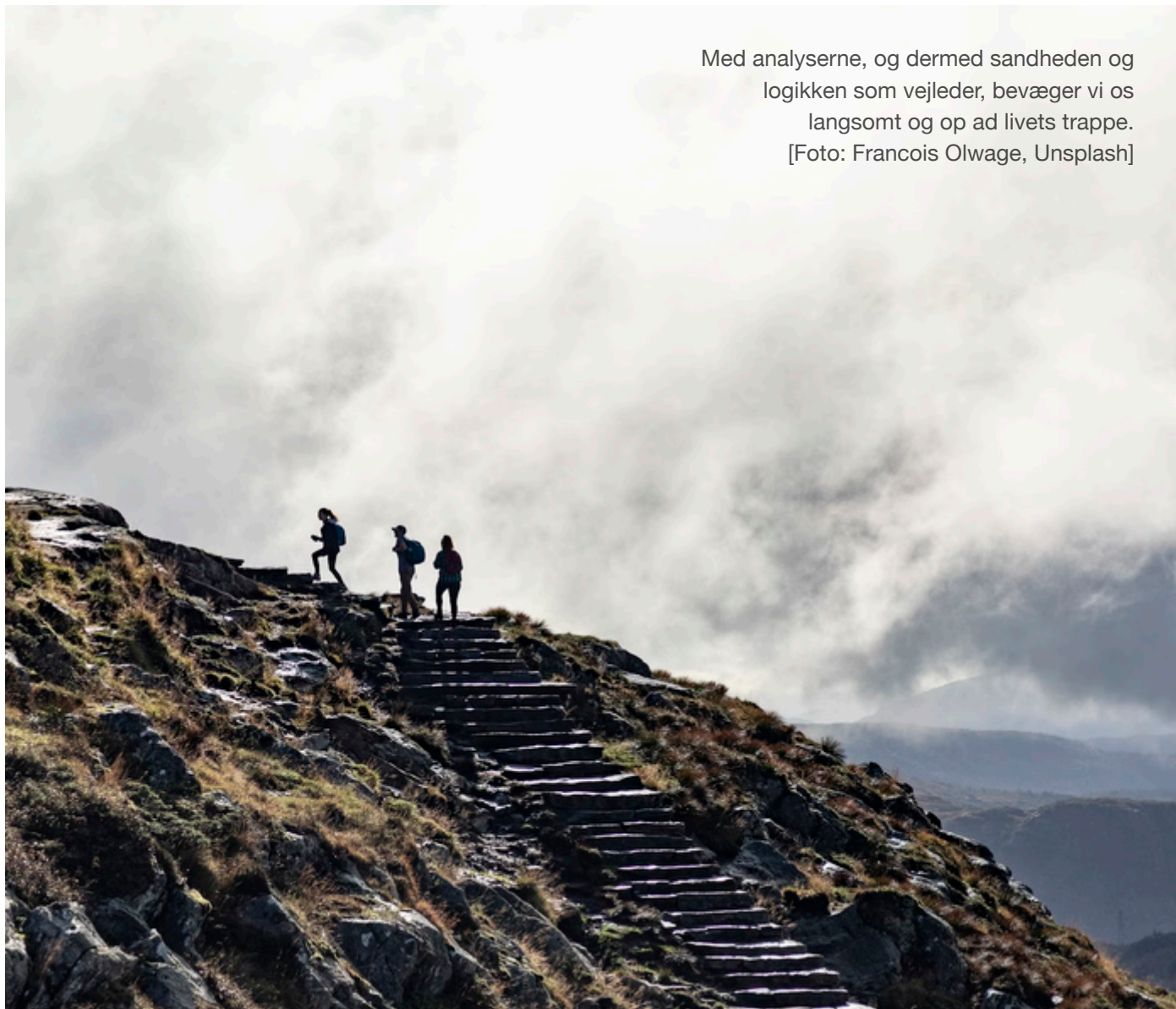
Problemet er selvfølgelig, at det er meget svært at erkende, at man tager fejl, og at ændre sig selv. Det er meget lettere teoretisk at fortælle andre, hvad de skal gøre. Her er Martinus' syv gyldne leveregler en god hjælp, og hvis vi samarbejder og lader analyserne, sandheden og logikken være retningsgivende frem for vores egne meninger, er vi på rette vej.

Selvom det er svært, kan vi selv blive et forbillede ved at følge *Det Tredie Testamentes* analyser og dermed inspirere andre til at gøre det samme. Det er også den bedste måde at hjælpe andre på, at være til nytte og glæde. Og det er vel det, vi alle inderst inde ønsker, hvis vi er ærlige?

Det er målet, vi bør sætte op for os selv. Altid at ville andre det godt og "være til nytte og glæde for alt og alle, vi kommer i berøring med." Spørgsmålet er derfor blot, om vi nu også gør det?

Med analyserne, og dermed sandheden og logikken som vejleder, bevæger vi os langsomt og op ad livets trappe.
[Foto: Francois Olwage, Unsplash]

- Taler vi sandt?
- Vil vi andre det godt?
- Gennemfører vi en analyse for at se, om vi gør det rigtige? Intet samarbejde er perfekt, medmindre vi følger verdensaltets love og principper. Det er derfor absolut nødvendigt at være 100% i harmoni med analyserne.
- Kontrollerer vi at resultatet, vi nåede frem til, var det rigtige?
- Beder vi om hjælp? Uden bøn i situationer, hvor vi ikke har det fulde overblik, er vi ude af stand til at få og modtage den hjælp, vi har så hårdt brug for.
- Er vi ydmyge, eller tror vi, at vi ved bedst selv?
- Ændrer vi os, når vi begår fejl, og siger vi undskyld?

Fremtiden er lys. Vi har som de første modtaget *Det Tredie Testamente* og dermed det teoretiske grundlag for et fuldkomment liv og for at blive rigtige mennesker. Det er vores opgave at omsætte teorien til praktisk handlemåde – til logik og kærlighed mod alt og alle. Universets grundtone er kærlighed, og det er vores opgave at udstråle den samme grundtone.

Eller som Martinus siger:

“Lad aldrig din Tanke afvige fra at beskæftige sig med, paa hvilken Maade du absolut bedst kan tjene dine Medvæsener, da udfører du den allerhøjeste Form for Yoga eller den fuldkomneste Træning af den Del af Udviklingen, der er

stillet indenfor din Villies Rækkevidde, og som i Forbindelse med den øvrige Del af Livets egen Bearbejdning af din Natur sluttelig vil føre dig til den moralske Genialitet eller skabe dig om til at udgøre det fuldkomne Væsen eller et ‘Gudemenneske’.”
(Martinus, *Kosmos* 1933, nr. 3 s. 14)

*Christer Malmström, Viken januar 2025
Oversat fra svensk af Jes Arbov*

Martinus havde en omfattende korrespondance, og i mange tilfælde var det med mennesker, som spurgte ham til råds

Hellere krydse Atlanten på tømmerflåde end job på kontor

Af Martinus

Kære N.N.,
Jeg har forlængst modtaget et brev fra Dem dateret ... og beder Dem undskylde, at jeg ikke har nået at få svaret på dette noget før.

Jeg ser af nævnte brev, at De er højst misfornøjet med Deres liv. De skriver bl.a., at ingen forestilling er Dem så forhadet og afskyelig som den at være "ansat" i et borgerligt erhverv ... med alt hvad det repræsenterer ... at have en fast dagsplan – og altid ens, og at måtte adlyde andre og som en marionetdukke lade sig hive omkring og gøre ting, som ikke vedkommer én det ringeste. Et kontor eller en forretning, ligegyldig af hvilken art, er Dem forhadet "som fanden selv", og før ville De hellere krydse Atlanten på en tømmerflåde med fare for at blive opslugt dér, end indtræde i kontor- eller forretningsverdenen for at opsluges af den – hvis De fik valget.

Dernæst skriver De, at dette kan P.P. ikke begribe, skønt De synes, det er let at begribe.

Ja, kære N.N... Deres tilstand er let nok at begribe. Den har De mere end tilstrækkelig tydeligt åbenbaret igennem Deres brev. Men årsagen til den – det er jo den, det gælder. Og her kan jeg godt forstå at P.P., som selv er et ualmindeligt flittigt arbejdsmenneske, parat til at udføre et hvilket som helst arbejde, der i en given situation måtte blive krævet af ham, har vanskeligt ved at forstå Deres tilstand, der er en hundrede procents modsætning til hans. Men nu har De bedt mig om hjælp, og jeg skal endnu engang forsøge at orientere Dem.

Deres livsindstilling er altså et had til at være "ansat", had til et borgerligt erhverv, had til at være undergivet andre, had til at dikteres til at gøre ting, som ikke vedkommer Dem. De nævner her kontor- eller forretningsverdenen og hader altså alt dette som "bare fanden". Det som alle mennesker verden over, lige fra de er små, bliver opdraget til, nemlig

til selv at skulle tjene deres føde og klare deres udkomme, så de ikke kommer til at ligge andre til byrde, denne absolut sunde og livsnødvendige indstilling til livet afviser De pure og understreger dette med, at De hader det som "bare fanden".

Men har De tænkt over, hvor meget De selv skylder det borgerlige erhverv? – Hvis alle andre mennesker hadede det borgerlige erhverv og ligesom De havde kunnet undgå at deltage deri, undgå at have en livsindstilling, hvordan skulle De så have kunnet nyde alle de goder, som De dagligt, lige fra De blev født, har tæret på som en selvfølgelighed. Når De kan gå i pæne, behagelige klæder og sko, når De kan bo i et dejligt hus eller en dejlig lejlighed, når De kan komme på sygehus og under lægebehandling, hvis det skulle blive nødvendigt, når der forefindes fabrikker, lys- og gasværker, skoler og læreanstalter, litteratur, kunst og videnskab etc. etc., skyldes det udelukkende mennesker, der netop i større eller mindre grad må se bort fra, hvad de har lyst til, og hvad de ikke har lyst til. De lever således, kære N.N., hver dag på alle disse menneskers arbejde og er derfor samfundet eller det borgerlige erhverv overordentlig meget skyldig. Kan De ikke se, at det er en afsporing at ville leve og nyde behageligheder på andre menneskers bekostning? Vi er alle sammen vor næste i det borgerlige erhverv det skyldig, at vi selv også er med til at yde vort bidrag til dets opretholdelse. Hvis vi derfor alle, ligesom De, forbander det og flygter fra det i stedet for at forstå dets betydning, vil samfundet gå under. Hvis alle ville være snyltere på andres arbejde, hvordan skulle arbejdet så blive gjort? – Hvorfor skulle De være en undtagelse? – Hvorfor skulle De ikke arbejde på et kontor eller i en anden stilling inden for noget, De har mulighed for at kunne udrette? –

Det er muligt, at De har lyst til at arbejde med ting på et højere plan

Sand idealisme er næstekærlighed. Det er dette hellere selv at ville lide end at andre skal lide, hellere selv at tage tønnen end at andre skal tage den. Det er at forstå, at alt i éns skæbne er beregnet på at omdanne én til "mennesket i Guds billede". Det er at forstå alt og alle.

end det rent materielle fysiske plan, men hvem af de mange bundne arbejdere i fabrikker, på værksteder og kontorer e.l., og som er med til at betinge, at De kan nyde civilisationens goder, har ikke det? – Men et højere plan eller kulturstadium end den nuværende, materialistisk gudløse kultur repræsenterer, er idealisme. Sand idealisme er næstekærlighed. Det er dette hellere selv at ville lide end at andre skal lide, hellere selv at tage tønnen end at andre skal tage den. Det er at forstå, at alt i éns skæbne er beregnet på at omdanne én til "mennesket i Guds billede". Det er at forstå alt og alle. Kun denne forståelse giver den frihed, som De i virkeligheden hungrer efter, men som De slet ikke kan få, fordi De er langt fra at have denne forståelse og den hermed forbundne idealisme. Så længe De, kære N.N., ikke indstiller Dem på at være i kontakt med det, De skylder menneskeheden på det materielle plan, alt det i det borger-

Jeg ville ønske, at jeg havde kunnet skrive et andet brev til Dem, der havde været mere behageligt, men så ville jeg jo ikke have været ærlig over for Dem.

lige erhverv, som De udtrykker at hade, er De ikke idealist. De er ikke noget godt eksempel for andre. Og uden at være dette, kan De jo umuligt tilhøre et højere plan end netop det, disse andre befinder sig på. De er således i virkeligheden i dag, kosmisk set, på Deres rette hylde. De har en lidt for højt udviklet intelligens i forhold til Deres humane talent. Denne tilstand lader Dem ane et højere kulturstadium, som De meget gerne vil tilhøre. Men Deres endnu mangelfulde humane udvikling bevirker, at De ikke vil betale det, det koster at tilhøre et sådant plan. De vil ikke tage den tørn, som De nødvendigvis må tage for at passere vejen op til dette stadium og til den frihed, De så stærkt hungre efter. Men andre mennesker kan ikke gå vejen for Dem, De må selv personligt tage tønnen. Og denne tørn er netop det, De udtrykker at "hade som bare fanden". Dette had må De derfor se at få bekæmpet og så være villig til at være vaskekone såvel som fyrstinde,

være fabriksarbejderske såvel som kontordame, være indstillet på hellere at tjene end at lade sig tjene, og så være indstillet på uden had og bitterhed at udføre et hvilket som helst arbejde, Gud i form af Deres skæbne så end måtte forlange af Dem. Kom endelig bort fra den tanke, at De skulle være for god eller for højt udviklet til at udføre det eller det ærlige arbejde, der i en given situation af skæbnen er blevet pålagt Dem.

Så længe De ikke har lært dette, så længe De bliver ved med at hade det eller det ærlige arbejde, vil De atter og atter møde det for til sidst at blive lænket i det. Det vil således spærre vejen til den frihed, De så stærkt påberåber Dem. Når De derimod har lært at indse, at det arbejde og borgerlige erhverv, De i dag hader, i virkeligheden er livsnødvendige foreteelser i Guds omskabelse af Dem fra "dyr" til "menneske", og at de i virkeligheden hellere må velsigne end forbande det, da vil frihedens

MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT

MARIENDALSVEJ 94-96, KØBENHAVN K - TELEFON GOTHÅB 9280 (9-16)

København F. d. 17/10 - 1951.

Kære Hr. Danielsen!

Som Svar paa Deres venlige Brev af 8/9-51 kan jeg meddele Dem at man kan naa til at faa et virkeligt klart og fast aandeligt Fundament under sin Tilværelse. Men jeg tror det vil være det bedste for Dem at faa en Samtale med mig. Jeg skal da søge at klare Problemet for Dem. Hvis De i Forvejen ringer til Telefon Godsthaab 9280 mellem Kl. 9-16, kan vi aftale et Tidspunkt, der er belejligt for begge Parter.

Med venlig Hilsen

*Eksempel på et brev, som Martinus skrev den 17. oktober 1951
til en person, der søgte hans hjælp.*

Kon-Tiki var en tømmerflåde, der blev bygget og sejlet under ledelse af nordmanden Thor Heyerdahl. Med Kon-Tiki-ekspeditionen i 1947 ønskede Thor Heyerdahl at bekræfte sin teori om, at folkevandringen til Polynesien i Stillehavet kunne være sket over havet fra Sydamerika. Man kan forestille sig, at det bl.a. er denne ekspedition, der har inspireret brevsriveren, omend Thor Heyerdahl naturligvis havde et videnskabeligt sigte med sit forehavende.

[Foto: Wikipedia]

sollyse epoke stige op over Deres skæbnes horisont. Da begynder De selv at blive lysende for andre.

De må ikke tro, at de største vise er mennesker, der er bange for at udføre simpelt arbejde, og at det er derfor, de er nået så langt frem i åndsudviklingen. Tværtimod, det er alle mennesker, der er parat til at gøre, hvad det skal være af arbejde, hvis de dermed kan hjælpe menneskene til et større lys eller en bedre tilværelse. De er udelukkende kommet så langt, fordi de lever i den opfattelse, at de er kommet til verden for at tjene og ikke for at lade sig tjene. Det er også værd for dem at erindre, at Kristus var tømrersvend, ligesom hans disciple heller ikke var uden borgerligt erhverv. Selv har jeg deltaget i det borgerlige erhverv siden jeg var 12 år. Jeg var hjordreng, tjenestekarl, mejerist, natvægter og til sidst kontormand. Da indtraf den åndelige tilstand i mit liv, der affødte friheden for mig til at arbejde

med livets højeste problemer. Dog måtte jeg endnu engang, efter at jeg havde begyndt på mit store hovedværk "Livets Bog", et lille stykke tid tage plads som arbejdsmand for at klare mit livsophold. Men jeg har aldrig nogen sinde i disse mine situationer følt mig bitter eller hadeful, selv om jeg naturligvis ikke følte disse som opfyldelsen af mit livs idealer eller mål. Jeg følte altid i disse situationer, at jeg arbejdede for Gud, og at det var noget jeg måtte igennem. Jeg følte, at jeg i stor udstrækning levede på andres arbejde. Derfor måtte jeg også være med til at udføre det arbejde, andre kunne leve på, så længe jeg endnu ikke var modnet til at kunne udføre det åndelige arbejde for Gud, som jeg senere i så høj grad blev velsignet med.

Ja, kære N.N.! Jeg ville ønske, at jeg havde kunnet skrive et andet brev til Dem, der havde været mere behageligt, men så ville jeg jo ikke have været ærlig over for Dem. Jeg har be-

dømt Deres tilstand efter deres brev, og jeg kan udmærket føle, hvor pinlig den må være for Dem. Jeg har derfor af mit ganske hjerte søgt at finde de oplysninger frem, som ufejlbarligt kan hjælpe Dem ud af Deres skærsild og, for så vidt De selv vil, give Dem den store livsglæde, det er, kun at leve for at tjene sin næste og dermed være til glæde og velsignelse for alt levende.

Og hermed de kærligste hilsener

Martinus' brev har tidligere været bragt i Kosmos 1993, nr. 12 s. 230.

Kurser, foredrag og fest

FEST FOR MARTINUS KOSMISKE INDVIELSE

Årlig fest med taler, musik, dialog og veganerbuffet

Lørdag den 29. marts 2025, kl. 12:30-18:00

Festen afholdes i **Kulturhuset Kilden, Teatersalen**
Nygårds Plads 31, Brøndbyøster
2605 Brøndby

- Gratis entre, arrangementet afholdes efter gaveprincippet
- Veganerbuffet kl. 18:00 til 150 kr (tilvalg)
- **Program og tilmelding:** jan@langekaer.dk eller telefon 2015 7811

FORÅRSKURSUS PÅ AVNØ HØJSKOLE 2025

Intensivt udvidet weekendkursus

Torsdag den 10. april til søndag den 13. april 2025

Kursus i **Martinus åndsvidenskab**
og hans epokegørende værk **Det Tredie Testamente**.

Overnatning og forplejning

- 1.800 kr pr. person for dobbeltværelse
- 2.200 for enkeltværelse

- Kurserne afholdes på **Avnø Højskole**
Flyvervej 10, 4750 Lundby
- Der er ingen kursusafgift. Kurserne afholdes efter gaveprincippet
- **Program og tilmelding:** jan@langekaer.dk eller telefon 2015 7811

SOMMERKURSER PÅ AVNØ HØJSKOLE 2025

To intensive et uges kurser

Mandag den 6. juli til lørdag den 12. juli 2025

Mandag den 13. juli til lørdag den 19. juli 2025 (engelsk)

Begge kurser er i **Martinus åndsvidenskab**
og hans epokegørende værk **Det Tredie Testamente**.
Det første kursus, den 6.-12. juli, er på *dansk* og det
andet, den 13.-19. juli er på *engelsk*.

Overnatning og forplejning

- 3.000 kr pr. person for dobbeltværelse
- 4.000 kr for enkeltværelse
- Early-birdy rabat ved tilmeldning inden 11. februar

- Kurserne afholdes på **Avnø Højskole**
Flyvervej 10, 4750 Lundby
- Der er ingen kursusafgift. Kurserne afholdes efter gaveprincippet
- **Program og tilmelding:** jan@langekaer.dk eller telefon 2015 7811

Alle arrangementer er uden kursus- og foredragsgebyr
og afholdes af LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

Udstillinger

Folkemødet på Bornholm, 12. - 14. juni 2025
Krop Sind Ånd Messe i Vejlbj-Riskov Hallen, Aarhus, 26. - 28. september 2025
Mystikkens Univers i Østerbrohuset i København, 31. oktober - 2. november 2025
Avnø Højskole, 2 permanente udstillinger udlånt af LIVETS SKOLE:
Det Evige Verdensbillede og Livets Eventyr

“

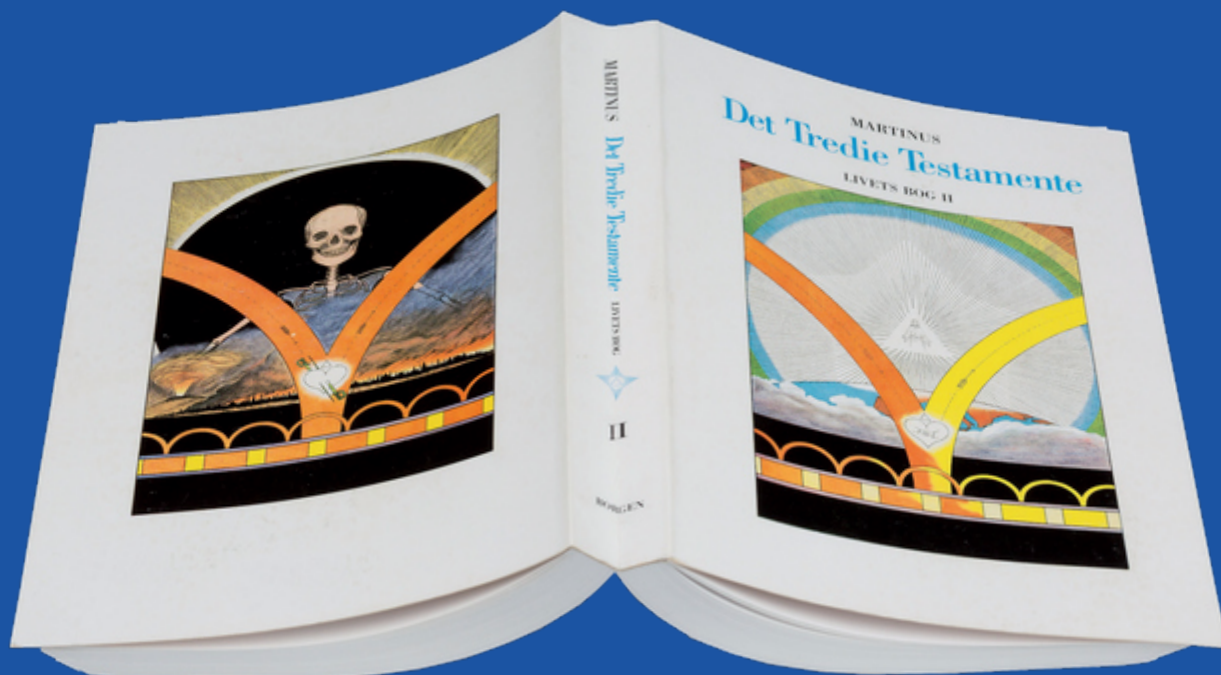
Mennesker, som føler sig tiltrukket af mine kosmiske analyser og føler trang til at studere det verdensbillede, jeg skildrer i mit hovedværk LIVETS BOG og andre bøger, gør det på grund af den indre bevægelse eller forvandling, der allerede er ved at ske i deres mentalitet. Hvis ikke De i Deres bevidsthed allerede besidder visse erfaringer, vil mit arbejde slet ikke have interesse for Dem. En indre organisk funktion må være til stede, og det er den funktion, man kalder næstekærlighed.

Martinus

“Den mentale kursændring”, *Kosmos* 1972, nr. 21.

Det Tredie Testamente

Martinus åndsvidenskab

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse
Talsmanden den Hellige Ånd

LIVETS BOG I-VII

dettredietestamente.info
thethirdtestament.info
al-3ahd-al-thaleth.info
livetsskole.info